

Αντιφωνητής

Οί Έλληνες,
τά ξέφτια τής ούτοπίας

ΧΡ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 179 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Γιά τήν νεοπλασία τής ΒΙ.ΠΕ.Κ. ΤΟΥΣ ΕΠΙΑΣΕ ΛΕΕΙ... «ΑΓΩΝΙΑ»!

Λίγο μετά τήν δημοσίευση στό προηγούμενο φύλλο μας τού σχολίου μας γιά τήν έπιταχυνόμενη αποβιομηχάνιση στή Ροδόπη, οί απολυμένοι έργαζόμενοι τών επιχειρήσεων πού κλείνουν συγκεντρώθηκαν στό Έργατοϋπαλληλικό Κέντρο Κομοτηνής και κάθε τοπικός πολιτικός παράγοντας πού σέβεται τόν έαυτό του εξέδωσε ανακοινώσεις συμπαράστασης μά και άνησυχίας γιά τό μέλλον τού τόπου. Γιά τίς αντίδρασεις αυτές και τά λεγόμενα περί τού ζητήματος πρέπει νά είπωθεί ένα κυρίως: Ότι δέν τολμοϋν νά άγγιξουν τή ρίζα τού κακού και νά πουνε τά πράγματα μέ τ' όνομά τους, είτε γιά λόγους κομματικής σκοπιμότητας, είτε γιά λόγους συντεχνιακού συμφέροντος.

Έξαρχής δηλώνουμε ότι φυσικά και δέν διαφωνούμε μέ τίς διαπιστώσεις γιά έπιδείνωση τής κατάστασης. Έμεις όμως αυτά πού ανακάλυψαν όρισμένοι τώρα τά γράφαμε από χρόνια, όταν ακόμα οί άλλοι καθυσχάζονταν μέ τά ...χαμηλά νούμερα πού ανακοινώνονταν γιά τήν άνεργία τής περιοχής. Κι όχι φυσικά μόνο λόγω γνώσης τού πραγματικού τοπίου - αυτήν τήν διαθέτουν πολλοί - αλλά και γιατί δέν είχαμε κανέναν λόγο νά πανηγυρίζουμε γιά τήν ανακοίνωση νέων θνησιγενών επενδύσεων. Γιά νά τό καταλάβετε καλύτερα: Δέν μάς έδινε κανένας μίσα γιά νά περάσουμε τήν επένδυση, δέν κρατούσαμε γιά τήν πάρτη μας - ή γιά τόν πολιτικό μας χώρο - κανένα ποσοστό, δέν μεσολαβούσαμε γιά ρουσφετολογική πρόσληψη κανενός πουθενά, δέν έπωφελούμασταν πολιτικά από τήν λογιστική (και προσωρινή)

βελτίωση τής άπασχόλησης στόν νομό, δέν εξασφαλίσαμε κανέναν χρηματοδότη προεκλογικού άγώνα μας... Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι άλλη ...έπιλογή δέν είχαμε από τό νά γράφουμε τήν αλήθεια: Ότι όλα βρίσκονταν στόν άέρα, ότι οί περισσότερες επενδύσεις μοναδικό στόχο είχαν τήν άρπαχτή, ότι τά λεφτά τού λαού τά μοιράζονταν τά κοράκια τού κυκλώματος (πού είναι έπιτηδες έτσι στημένο γιά νά έξυπηρετοϋνται) κτλ κτλ. Κι έχεις τώρα τήν βουλευτίνα τού τόπου, τήν κ. Μανωλιά, νά ρωτάει τή Βουλή τί θά γίνει μέ τήν κατάσταση όπου περιήλθαμε άφού «ή περιοχή έχει άφεθεί στό έλεος τών μηχανισμών τής ελεύθερης άγοράς», κάτι πού τό διαβάσαμε και στήν σχετική ανακοίνωση τής ΝΕ ΠαΣοΚ Ροδόπης! Δηλαδή, άγαπητοί σύντροφοι, μέχρι πέρυσι ό ...σοσιαλισμός ήλεγχε τούς μηχανισμούς αυτούς; Και πώς έλέγχονταν; Μέ τήν παντοδυναμία τού περιφερειάρχη; Μέ τήν συνεννοχή έλεγκτών και έλεγχομένων; Μέ τήν μή απόδοση ΠΟΤΕ ευθυνών; Μέ τήν μή επιστροφή ΠΟΤΕ καμμιάς επιδότησης από επενδύσεις πού ανακλήθηκαν; Τά «κίνητρα» τής περιοχής ήταν ό καρκίνος τής: Τά 99 εργοστάσια πού άνεφερε ό πρόεδρος τού Έργατικού Κέντρου είναι ό κακοήθης όγκος πού άρχισε νά σπάει. Τό ζήτημα δέν είναι πόσα κλείσανε αλλά πόσα μποροϋν νά επιβιώσουν. Είναι πέντε; Έξι; Όχι πολύ περισσότερα πάντως. Κι όποιος τό άμφισβητεί, άς κάνει έναν δημόσιο διάλογο, μέ στοιχεία γιά μία μία περίπτωση. Έπανάσταση θά γίνει!

Τά σκατά πού τρώμε κύριοι τού ΠαΣοΚ είναι όλα τού κόμματός σας (τών άλλωνών θ' ακολουθήσουν). Δυστυχώς άσχημος είναι και σήμερα ό ρόλος τής Περιφέρειας πού μάς τά σερβίρει σιωπηλή - ούτε ποιός φταιεί, ούτε τί θά γίνει, λέξη! Κι αυτή ή σιωπή γίνεται όλο και περισσότερο παρεξηγήσιμη...

Αυτή ή ιστορία κατατάσσεται κουραστική: Ό,τι πρωτάθλημα και νά διοργανώσει ή Εύρώπη σαρώνομε (ποδόσφαιρο, μπάσκετ, σαχλοτραγόδο...)! Γιά νά μήν μιλήσουμε γιά όσα άκόμη δέν θεσμοθετήθηκαν αλλά εκεί είμαστε ήδη γνωστοί μαϊρά: Φοροδιαφυγή, πολιτική συνειδηση, καλπαζαριά... Στά καλύτερα - πέραν τού εϋρωπαϊκού κιπέλλου: Ό θρίαμβος έγινε μέ 12 Έλληνες παίκτες κι όχι άφροαμερικανορώσικα μαζώματα (σάν τούς άντιπάλους μας). Και γιά μία άκόμη φορά γελοιοποιήθηκαν τά κομπλεξικά ιδιαιτερά σεράρια πώς «δέν μποροϋμε», «δέν θά μάς άφήσουν», κτλ κτλ.
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΤΑ ΠΙΑΝΤΑ!

Τό τέστ τού «Α» γιά ύποψήφιο τοπάρχη ΤΑ «ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ»

Δώδεκα μήνες πριν τίς νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές, τά όνόματα τών ύποψηφίων δίνουν και παίρνουν. Πέρα από τούς ήδη κατέχοντες τίς θέσεις δημάρχων και νομαρχών οί όποιοι έχουν δώσει ένα δείγμα γραφής (πού λέει ό λόγος δηλαδή, έφόσον κατά κανόνα άπεδείχθησαν πολιτικά - και όχι μόνον - αναλφάβητοι) ύπάρχει ένας προβληματισμός γιά τήν έπιλογή άλλων προσώπων, στόν κόσμο μά και στά δύο μεγάλα κόμματα. Όπως είναι γνωστό ό ρόλος τών τελευταίων στά τών τοπικών εκλογών είναι άποκαλυπτικός τής έννοιας τής «αυτοδιοίκησης»: Αποφασίζουν στήν Αθήνα νά επιλέξουν τό τάδε (κι όχι τό δείνα) μηδενικό, τό βάφουν γαλάζιο ή πράσινο και σαρώνουν στίς προτιμήσεις τού κυρίαρχου λαού.

Έμεις λοιπόν φέτος προσφέρουμε έντελώς δωρεάν ένα έργαλείο γιά τήν έπιλογή τών ύποψηφίων προσώπων, βάσει τών κριτηρίων πού θεωροϋμε ότι πρέπει νά τεθούν. Πώς δηλαδή ή καμμένη ή Τουρκία γιά νά γίνει ύποψήφια στήν Εϋρωπαϊκή Ένωση πρέπει νά πληροί τά κριτήρια τής Κοπεγχάγης, δηλαδή νά γίνει κανονικό κράτος; Έτσι λοιπόν πρέπει και ό μέλλον τοπικός άρχοντας νά πληροί κάποια κριτήρια μορφωτικής, κοινωνικής και πολιτικής έπάρκειας. Τά κριτήρια αυτά, πού τά όνομάσαμε «Κριτήρια τής Κομοτηνής», θεωροϋμε πώς άφοροϋν κάθε πρόσωπο πού ζητά νά εκτεθεί στήν λαϊκή έτυμγορία και είναι μία προσφορά τού «Αντιφωνητή» στήν πολιτική ζωή τού τόπου μας.
(Στή σελίδα 6)

Τούρκικη «Άριστερά»: Φασίζει και τό ...καυχιέται

Όσα ακολουθοϋν δέν είναι δικά μας λόγια. Τά γράφει ή «Χουριέτ» (17-9-05) και φωτίζουν μέ τρόπο άποκαλυπτικό τόν μύθο (μεγάλου μέρους) τής «Άριστεράς» στή γείτονα: Τύφλα νάχουν οί Γκρίζοι Λύκοι!

Στό τελευταίο τεϋχος τού περιοδικού «Τουρκική Άριστερά» περιέχονται άπίστευτες προτάσεις. Στίς σελίδες του, δίπλα στίς φωτογραφίες τού Άτατούρκ, τού Ντενιζ Γκεζιμς και τού Ναζιμ Χικμετ ύπάρχει τό άρθρο μέ τίτλο «Τούρκε, Τουρκάλα διαφύλαξε τόν Τουρκισμό σου!» όπου γράφει τά εξής: «Ο Τούρκος δέν παρακολουθεί κουρδικό σήριαλ, δέν ακούει κουρδική μουσική, δέν πάει σέ μπάρ όπου παίζουν κουρδική μουσική, δέν ψωνίζει από μαγαζι πού πουλάει κουρδικές κασσέτες, ή γεύση τού Τούρκου δέν πρέπει νά σχετίζεται μέ κουρδικά φαγητά. Όσο επικίνδυνα είναι τά McDonalds άλλο τόσο είναι και ή κουρδική κουζίνα. Πρέπει νά γίνει άγώνας μέ τή νοοτροπία τού λαχματζούν και τού кемπάπ. Έτσι ό Τούρκος πρέπει νά έχει τήν δική του κουζίνα και νά μήν τρώει άλλα πράματα. Πάνω από όλα όμως οί Τούρκοι πρέπει νά πολλαπλασιαζόνται.»

Στό τεϋχος τού Σεπτεμβρίου γίνεται πάλι διαχωρισμός Κούρδων και Τούρκων. Στό άρθρο μέ τίτλο «Όπου ύπάρχει Κούρδος, ύπάρχει πρόβλημα» έμπεριέχονται ισχυρισμοί τού τύπου «Άκόμα και άν δέν τό δέχονται κάποιοι, κείνος ό όποιος λέει πώς είναι Κούρδος δηννητικά είναι και μέλος τού ΡΚΚ. Γι' αυτό ό καλύτερος Κούρδος είναι αυτός πού λέει πώς είναι Τούρκος»!!!

Έλευθερία!

Στίς 3 ή ώρα τό μεσημέρι τής 12ης Σεπτεμβρίου ξεκουμπίστηκε τό τελευταίο ισραηλικοκατοχικό βρωμοπόδαρο από τή Λωρίδα τής Γάζας. Τήν ίδια στιγμή, χιλιάδες κόσμος ξεχύθηκε στους δρόμους, δημιουργώντας τό άδιαχώρητο, γιά νά ζήσει τό όνειρο πού περίμενε επί 38 χρόνια: Νά περπατήσει ελεύθερος στήν ίδια τή γή του και νά χαρεί τή θάλασσά της (παρά τό γεγονός ότι οί ναζιστικού τύπου άεροπορικοί βομβαρδισμοί συνεχίζονται και σήμερα από τά ισραηλινά άεροπλάνα και ελικόπτερα).

Από τήν αρχή τής δεύτερης Ίντιφάντα, πέντε χρόνια πριν, 1.300.000 άνθρωποι έζησαν στή μεγαλύτερη φυλακή τού κόσμου, πού ήταν χωρισμένη σέ πέντε τμήματα και άποκομμένη σχεδόν άπολύτως από παντού. Ύπήρχαν λοιπόν πεντάχρονα παιδιά πού γιά πρώτη φορά στή ζωή τους μπήκαν στή θάλασσα, στή θάλασσα πού βλέπαν κάθε μέρα από τό χωριό τους, στά δύο χιλιόμετρα άπόσταση!

(Τραγική μά και ένδεικτική λεπτομέρεια: τήν ήμέρα εκείνη πνίγηκαν πέντε άνθρωποι...)

Β' Διεθνές Συνέδριο Βαλκανικών Ιστορικών Σπουδών στην Καβάλα

Το Ιστορικό & Λογοτεχνικό Αρχείο Καβάλας (ΙΛΑΚ), σε συνεργασία και συνδιοργάνωση με το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, το δημοτικό μουσείο Καβάλας, το Τ.Ε.Ι. της πόλης και την Θεσσαλική Ένωση Καβάλας, οργάνωσε στην Καβάλα (15-18 Σεπτεμβρίου) το Β' Διεθνές Συνέδριο Βαλκανικών Ιστορικών Σπουδών. Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα της Περιφέρειας ΑΜΘ, της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και του δήμου Καβάλας. Το Συνέδριο ασχολήθηκε με την Καβάλα και την ευρύτερη περιοχή της από πλευράς Ιστορίας, Λαογραφίας, Πολιτισμού και Τέχνης, κάλυψε όλες τις χρονικές περιόδους, από την αρχαία εποχή μέχρι σήμερα και τα γεγονότα τα οποία συνέβησαν σε άλλα μέρη αλλά αφορούσαν την περιοχή της Καβάλας. Η προσπάθεια του Συνεδρίου επικεντρώθηκε στην περισυλλογή των ιστορικών ψηφιδωτών της Καβάλας από όλη τη Βαλκανική και η ανάπτυξη συνεργασιών και σύμφιξη των σχέσεων των Βαλκάνιων επιστημόνων, ερευνητών και μελετητών. Στο πρώτο τμήμα του Συνεδρίου παρουσιάστηκαν εισηγήσεις προϊστορίας, αρχαιολογίας, αρχαιολογίας μέχρι την βυζαντινή περίοδο, και στο δεύτερο τμήμα έγιναν αναφορές στην Καβάλα των νεότερων χρόνων, στην ιστορία, την τέχνη και τον πολιτισμό της.

Οι εισηγήσεις που παρουσιάστηκαν στο Συνέδριο, ήταν μεταξύ των άλλων οι εξής: *Hoti Afrim* - Δαμιάνος Κομμάτας "Οδός Εγνατία: Δυρράχιο Φίλιπποι", *Fol Valeria N.* «Η περιοχή του Παγγαίου - Η ζώνη κλειδί θρησκευτικής αλληλεπίδρασης μεταξύ Αιγαίου και της Θράκης της Αρχαιότητας». *Αναστασιάδης Νικ.* "Τα χρυσωρυχεία του Παγγαίου, ως πηγή πλούτου στην αρχαία Ελλάδα", *Κιουρτσιάν Μιχαηλοπούλου Αγγελική* "Ιστορία της Καβάλας μέσα από τα ονόματα οδών, πλατειών και συνοικιών της", *Djordjevic Janovka* "Η Καβάλα στις εκθέσεις Σέρβων διπλωματών", *Μουγκράκης Βασίλειος* "Η Καβάλα κατά τους βαλκανικούς Πολέμους", *Κεκρίδης Στάθης* "Η κατάληψη της Καβάλας και η "απαγωγή" του Δ' Σώματος Στρατού από τους Γερμανούς (1916)", *Velkova Sania* "Η ιδέα για την Καβάλα και την περιοχή στα βουλγαρικά σχολικά βιβλία Ιστορίας και Λογοτεχνίας του Λυκείου", *Βαρβούνης Μανώλης* "Λαογραφική έρευνα και καταγραφή στην περιοχή της Καβάλας". *Richter Heinz* "Gallipoli and the Macedonian Front in WWI with a comparison with WWII". *Ρουδομέτωφ Βίκτωρ* "Το πολεμικό ημερολόγιο του Καβαλιώτη οπλίτη του 4ου λόχου του 3ου τάγματος Ευζώνων της 10ης Μεραρχίας, Ευσταθίου Ζ. Τσανάκα, από την 15 η Ιουνίου 1913 έως 20 Φεβρουαρίου 1914", *Μαρινέσκου Φλορίν Ραφαήλα Μαρία* "Η κυκλοφορία των έργων του Θάσιου τυπογράφου Δούκα στη Ρουμανία". 19.00 - 19.20 *Jordan Constantin* "Η Ρουμανία, η Βουλγαρία και το πρόβλημα της Δυτικής Θράκης, το Φθινόπωρο του 1922". *Μαλκίδης Θεοφάνης* "Μετανάστες από τα Βαλκάνια προς το Νομό Καβάλας μετά το 1991". *Ρουδομέτωφ Νικόλαος* "Το ημερολόγιο του καβαλιώτη υποδεκανέα Δημητρίου Τσανάκα, οπλίτη του 4ου Σώματος Καβάλας, από την 17ην Ιουλίου 1916 στην Καβάλα, έως την 1ην Ιανουαρίου 1917 στο Goerlitz της Γερμανίας". *Χατζηαναστασίου Τάσος* "Κατοχή και Αντίσταση στο επίπεδο της κοινότητας. Η περίπτωση της Νικήσιανης". *Λυκουρίνος Κυριάκος* "Η εμφύλια αντιπαράθεση στην περιοχή Καβάλας από την απελευθέρωση μέχρι το εμφύλιο πόλεμο: δίκες ηγετών και μελών του ΕΑΜ /ΕΑΑΣ στο ειδικό δικαστήριο δωσιλόγων Καβάλας (1945-1948)". *Ακτσόγλου Ιάκωβος* "Πληροφορίες για την υποδιοίκηση (Καζά) Καβάλας, από τις Οθωμανικές επτηρίδες". 10.20 - 10.40 *Janpovic Dragica* "Προσπάθεια ίδρυσης Σερβικού προξενείου στην Καβάλα, στα τέλη του 19ου αι". 12.10 - 12.30 *Garabedyan Agor Jorgovna-Komsalona Rumiana* "Η Καβάλα από τη σκοπιά Γάλλων και Αρμενίων οδοιπόρων συγγραφέων". *Soustal Peter* "Η περιοχή της Ανατ. Μακεδονίας στα χρόνια του Βυζαντίου".

Ψυχή του Συνεδρίου ο πρόεδρος του ΙΛΑΚ **Νίκ. Ρουδομέτωφ** που έφερε εις πέρας ένα (ακόμη) πολύ σημαντικό συνέδριο για τα Βαλκάνια και την Καβάλα, συγκεντρώνοντας ερευνητές από όλη τη Βαλκανική και αποδεικνύοντας ταυτόχρονα ότι η θέληση, η επιμονή, η συνέπεια και η αγάπη για τον τόπο, μπορούν να αποτελέσουν τα όπλα για πολλά και μεγάλα πράγματα.

Σε «κολοκυθιά» «μεταρρυθμιστικών» εντυπώσεων να βρισκόμαστε!...

Το θέμα του επαγγελματικού προσανατολισμού είναι, κατά τη γνώμη μου, το σημαντικότερο που θα 'πρεπε ν' αντιμετωπίσουν οι εκάστοτε Υπουργοί Παιδείας, εάν θα 'θελαν πραγματικά να προσφέρουν στην Παιδεία μας και στους νέους και να μην αναλώνονται απλά σε θορυβώδεις κινήσεις «μεταρρυθμιστικού» εντυπωσιασμού. Είναι ανάγκη να το επαναλάβω: όποιο εκπαιδευτικό, διδακτικό ή εξεταστικό, μοντέλο εφαρμοστεί, πάντα θα υπάρχουν οι μαθητές που θα οξύνουν την κρίση τους και θα προοδεύσουν κι εκείνοι που δεν θα το κατορθώσουν. Απόλυτη επιτυχία δεν θα υπάρξει με κανένα σύστημα. Επομένως, θα 'ταν σκόπιμο να μην ασχολούμαστε τόσο με τη γνώση και την παροχή της, που ούτως ή άλλως για κάποιους θα συντελεστεί και για κάποιους άλλους όχι με οποιοδήποτε σύστημα, όσο με τη σωστή καθοδήγηση των νέων σε επαγγελματικούς δρόμους. Αν η Εκπαίδευση στη χώρα μας προσανατόλιζε επαγγελματικά τους μαθητές με ικανοποιητικό τρόπο, νομίζω ότι δεν θα γινόταν συνεχώς λόγος για «αποτυχημένη Παιδεία» και για «ανάγκη μεταρρυθμίσεων».

Από τη μεταπολίτευση κι έπειτα, ο μόνος Υπουργός Παιδείας που φαίνεται ότι κατανόησε την ανάγκη σωστού επαγγελματικού προσανατολισμού ήταν ο **Γ. Αρσένης**. Και σημειώνω την εκτίμηση αυτή με το σκεπτικό ότι ο Αρσένης, μέσα από ένα πολύπλοκο εξεταστικό σύστημα στα Ενιαία Λύκεια, επιχείρησε να στρέψει τους μαθητές στην τεχνική εκπαίδευση. Το σχέδιο ήταν να σταματήσει η «απαγωγή» υψηλού αριθμού «θεωρητικών» επιστημόνων και να αυξηθεί ο αριθμός των τεχνιτών, τη στιγμή που είναι κάτι περισσότερο από σαφές ότι η ελληνική κοινωνία πάσχει από έλλειψη ανθρώπων άξιων που θ' αναλάβουν τη διεκπεραίωση τεχνικών υπηρεσιών. Σκεφτείτε μόνο πόσες φορές χρειάζεται να παρακαλέσετε τον υδραυλικό ή τον ηλεκτρολόγο σας μέχρι να σας εξυπηρετήσει. Αντίθετα, το να βρείτε φιλόλογο για ιδιαίτερα είναι το μόνο εύκολο, καθώς όχι μόνο θα διαλέξετε ανάμεσα σε πάμπολλους, αλλά και θα διαπραγματευτείτε με σθένος την τιμή των μαθημάτων!

Βέβαια, η μεταρρύθμιση του Αρσένη τελικά δεν πέτυχε το στόχο της καθώς την ίδια στιγμή που επιχειρούσε να στρέψει τους μαθητές στην τεχνική εκπαίδευση υποβάθμιζε παράλληλα τα τεχνικά σχολεία μειώνοντας την αξία του απολυτηρίου τους. Ο σημαντικότερος λόγος της αποτυχίας, ωστόσο, ήταν η ουσιαστική αδυναμία της ελληνικής πολιτείας να εφοδιάσει τα τεχνικά σχολεία με τον κατάλληλο υλικοτεχνικό εξοπλισμό. Το Ενιαίο Λύκειο χρειάζεται, ως επί το πλείστον, έναν καθηγητή που θ' «αγορεύει», μία έδρα για τις... αγορεύσεις, μερικά θρανία, έναν πίνακα, άντε και κένα χάρτη. Τα τεχνικά σχολεία, όμως, είναι

αδύνατο να λειτουργήσουν σωστά χωρίς τα κατάλληλα εργαστήρια: κάθε τεχνική ειδικότητα (μηχανολόγοι, ηλεκτρολόγοι κ.τ.λ.) απαιτεί το εργαστήριό της. Τα εργαστήρια, με τη σειρά τους, απαιτούν χρήμα, το χρήμα η ελληνική πολιτεία το 'χει μόνο για ολυμπιάδες και παράτες πολιτικών και άλλων υψηλόβαθμων στελεχών, οπότε καταλαβαίνετε... Το αποτέλεσμα της βιαστικής μεταρρύθμισης Αρσένη ήταν όχι μόνο να προκύψει αδυναμία ίδρυσης νέων τεχνικών σχολείων, λόγω κόστους του εγχειρήματος, τα οποία θα φιλοξενούσαν τους πολλούς μαθητές που απορρίπτονταν από το Ενιαίο Λύκειο με τις καταγιστικές εξετάσεις του, αλλά και να αλλοιωθεί στην ουσία ο τεχνικός χαρακτήρας των σχολείων αυτών με την έμφαση που δόθηκε σε ειδικότητες «αναίμακτες», όπως η οργάνωση και διοίκηση επιχειρήσεων ή η λογιστική, οι οποίες απαιτούν απλά... μια έδρα, έναν πίνακα και μερικά θρανία!

Καθίσταται λοιπόν σαφές ότι ουσιαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση χωρίς χρήματα δεν γίνεται. Κι αφού τα χρήματα δεν υπάρχουν μεν, αλλά ο εκάστοτε Υπουργός επιβάλλεται να δείξει ότι τάχα μου κάτι κινείται, προβαίνουμε τελικά σε «μεταρρυθμίσεις» εντυπώσεων: αλλάζουμε τα μαθήματα εξέτασης στις πανελλαδικές από τέσσερα σε δεκατέσσερα, έντεκα, εννιά ή έξι (ανάλογα), αλλάζουμε την ύλη - π.χ. αντί του «Υπέρ Αδύνατου» λόγω του Λυσία διδάσκουμε τον «Υπέρ Μαντιθέου» λόγο του Λυσία (προφανώς όσοι διδάσκονται σήμερα τον δεύτερο υπερτερούν έναντι εκείνων που διδάχτηκαν τον πρώτο!), γενικότερα αυξάνουμε τις ώρες των Αρχαίων Ελληνικών, αλλάζουμε χωρίς κανένα κόστος για την οικονομία (ειδικά εφόσον θα διδάσκουν την Ιστορία οι υπάρχοντες καθηγητές των γαλλικών ή οι θεολόγοι!), προτείνουμε την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών (άλλη «αναίμακτη» οικονομική αλλαγή) και την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων (αυτή κι αν συμφέρει: θ' απαλλάξει το κράτος από μεγάλο οικονομικό βραχνά!). Με άλλα λόγια: αλλάζει ο Μανολιάς και βάζει το βρακί του αλλιώς! Σε δουλειά να βρισκόμαστε, για τις εντυπώσεις, ασχέτως αν δεν επιφέρουμε ουσιαστική βελτίωση σε κανένα τομέα...

Τ' ότι οι προηγούμενες αλλαγές δεν βελτιώνουν ουσιαστικά την Παιδεία μας δεν χρειάζεται να το αναλύσω περαιτέρω. Αντίθετα, ειδικά στο ευαίσθητο θέμα της ιστορικής γνώσης και συγκρότησής των μαθητών μόνο βλάβες θα προκαλέσουν. Ειδικότερα τα θέματα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και της ιδιωτικοποίησης των πανεπιστημίων χρειάζονται ιδιαίτερη ανάλυση. Μάλιστα, δεν μπορούμε να εξετάσουμε ούτε το θέμα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών ανεξάρτητα από τη φημολογούμενη άρση της μονιμότητας των

δημοσίων υπαλλήλων, ούτε το θέμα της ιδιωτικοποίησης της Παιδείας ανεξάρτητα από τον άνεμο ιδιωτικοποιήσεων που φυσά στα σχέδια της Κυβέρνησης. Πέρα όμως από τα δύο αυτά μέγιστα ζητήματα, θα μείνω προς το παρόν στο έτερο θέμα της εισαγωγής των μαθητών στα πανεπιστήμια υπό την προϋπόθεση της επιτυχίας τους να γράψουν πάνω από τη βαθμολογική βάση, κι αυτός ο σχολιασμός γίνεται κυρίως για να καταδειχτεί μέσα από ένα ακόμη παράδειγμα, το αδιέξοδο τέτοιων συζητήσεων και «ρυθμίσεων». Αναφορικά, λοιπόν, με τη βαθμολογική βάση, από τη μια κανείς δεν αποδέχεται φοιτητές που εισάγονται με 1,5 στο πανεπιστήμιο, από την άλλη όμως είναι εξίσως εύλογα τα ερωτήματα που προκύπτουν, όπως το τι θα γίνει με τις σχολές που θα κλείσουν λόγω έλλειψης φοιτητών, με την οικονομία των επαρχιακών πόλεων που θα «ξεμείνουν» από φοιτητές, με το πόσο συμβατή είναι η απαγόρευση πρόσβασης στα πανεπιστήμια για όσους δεν «πιάσουν» τη βάση με τη δυνατότητα τους να γραφτούν στα Ι.Ε.Κ. ή αλλού (δηλαδή για τα πανεπιστήμια δεν είναι ικανοί, ενώ για τα Ι.Ε.Κ. είναι;) κ.τ.λ. Το σημαντικότερο όμως επιχείρημα όσον προβληματίζονται από την καθιέρωση της βαθμολογικής βάσης είναι το εξής: ότι πολλοί μαθητές, που δεν απέδιδαν σε μαθητικά γενικά παιδείας, θα χάσουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν, τη στιγμή που οι περισσότεροι «μεταμορφώνονται» όταν εισάγονται σε σχολή που κινεί το ενδιαφέρον τους, όπως αποδεικνύει η έως τώρα πορεία του αντικαταστημένου πια συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οπότε, τι γίνεται στην περίπτωση αυτή; Έχετε εσείς απάντηση; Προσωπικά, δεν έχω!...

Ξανά απ' την αρχή, λοιπόν: ας υποθέσουμε ότι είμαι ο Υπουργός Παιδείας και ότι η ελληνική πολιτεία δεν μου διαθέτει τ' απαιτούμενα κονδύλια για ουσιαστικές αλλαγές. Τι να κάνω, να κάσω με σταυρωμένα τα χέρια; Όχι, βέβαια! Θα «χτυπήσω» μια καλή «μεταρρύθμιση» με τα γνωστά «φτηνιάρικα» υλικά, μη μου πουν κι ότι δεν δουλεύω: θ' αλλάξω τον αριθμό των εξεταζόμενων μαθημάτων, θα θέσω βαθμολογική βάση κ.ο.κ. Ας υποθέσουμε τώρα ότι ο Πρωθυπουργός κάνει ανασημαστικό και με αντικαθιστά με τον... εαυτό μου! Τι θα κάνει ο εαυτός μου; Ε, μια κατάργηση της βαθμολογικής βάσης είναι ό,τι πρέπει: εξάλλου τα διλήμματα της είναι ανυπέβλητα και επιπλέον θα φανεί, όπως είπαμε, ότι... δουλεύει! (Και μη ρωτάτε ποιος δουλεύει ποιον!) Οπότε, στο «φύγε συ - έλα συ» των Υπουργών και των Κυβερνήσεων, το συναρπαστικότερο παιχνίδι είναι η κολοκυθιά! Πώς, λοιπόν, να μη θεωρήσουμε επιτυχημένο Υπουργό τον Π. Ευθυμίου, που δεν ακολούθησε την τακτική των «μεταρρυθμίσεων» εντυπωσιασμού; Επειδή όμως τέτοιες τακτικές είναι μάλλον αδιανόητες για τους πολιτευτές με υψηλές φιλοδοξίες που χρίζονται Υπουργοί Παιδείας, η «κολοκυθιά» προβλέπεται πως θα συνεχίσει ν' αποτελεί εσαεί το δημοφιλέστερο παιχνίδι στις σχολικές αυλές! **Γ. Στρούμπας**

Ο «Αντιφωνητής» στά τηλεπαζάρια

Τί γυρεύει ή άλεπού στο τηλεοπτικό παζάρι; Νά, κάπως έτσι αν τό σκεφτόμασταν θά είχαμε άποφύγει τήν παρουσία μας στό χαρδαβέλειο πάνελ τής 27ης Σεπτεμβρίου καί τό ξενοχτί. Πάντα όμως ύπάρχει αυτή ή ψευδαίσθηση ότι «κάτι θά βγει», «κάτι θά προλάβεις να πείς», κτλ με άποτέλεσμα να ύποστει κανείς τά λίγο πολύ γνωστά όλονόκτια τηλεπάθη:

- Πρίν ακόμη βγει ό,τιδήποτε στόν άέρα τήν ψυλλάξζσαι: ΚΑΝΕΙΣ δέν νοιάζεται ούτε για τό ποιός είσαι (αυτός ή ό άκριβώς αντίθετος, τό ίδιο κάνει) ούτε για τό «θέμα» τής έκπομπής. Όλα κραυγάζουν πώς εδώ άπλως πουλάνε κάτι καί τό μόνο πού πράγματι ενδιαφέρει είναι ή συσκευασία.
- Καθήμενος στήν καρέκλα σου κοιτάς όλόγυρα τούς «συνομιλητές». Καλά, ένας δύο μπορεί να θεωρηθούν ως έχοντες σχέση με τό θέμα. Οί άλλοι-ες; Τί δηλώνει ή παρουσία τριών (ευείδων, δέν λέω, πλήν) παντελώς ΑΣΧΕΤΩΝ νεανίδων; Ότι ό τηλεθεατής χρειάζεται ένα επιπλέον κίνητρο για να μην συνεχίσει τό ζάπινγκ; Ότι ό παρουσιαστής «τήν ψάχνει τή (γκομενο)δουλειά»; Άγνωστο. Μόλις βέβαια πληροφορηθείς τά σχέδια του τηλεοπτικού σταθμού για τό μελλοντικό του σήριαλ τό μυστήριο λύνεται. «Καθήστε», σου λέει, «νά δείτε τί πιπίνια θά παίξουν στό ΔΙΚΟ ΜΑΣ σήριαλ! Τό ένα καλύτερο από τό άλλο!»
- Αρχίζει τό σώον. Πάρτε κόμμε αυτό τό γκάλοπ, στείλτε εκεί τις ερωτήσεις σας, δείτε τά 45 βίντεο πού γυρίσαμε, άπολαύστε τά 62 διαφημιστικά μπρέικς... Έσού όμως εκεί, ώς μετεμψύχωση του Έώβ, άναμένεις να σου δοθει ό περιφημος «λόγος» για τόν όποιο ήδη έχασες κάθε ενδιαφέρον...
- Περασμένα μεσάνυχτα κι έχεις όλοκληρώσει κάπου 7-8 προτάσεις. Διαμαρτύρεσαι πώς άκρωνεται ή παρουσία σου καί ό σκοπός της. Εισακούγεις καί γίνεται τό «χατήρ» σου: λές λίγα πραματάκια πού θεωρείς χρήσιμα για τό «θέμα» (έκει έσύ, κολλημένος λές καί άσχολείται κανείς!) καί σωπαίνεις. Πάει δύο τό βράδυ. Δέν άκουσε σχεδόν κανείς. Όσο για τό ποιός κατάλαβε...

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθοακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
καί Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεομιότυπο: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκόσ Κώστας
Συντάσσεται από έπιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΣΤΙΚΗΡΟΔΟΤΗΣ ΑΕ

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 22 €

Έξωτερικού, συλλόγων,

όργανισμών, κλπ: 44 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Αντιδήλωση: Έλληνική νίκη με (ας είναι...) ευρωπαϊκά κόλυβα

Στήν κυπριαία «Σημερινή» για τό κλίμα των ημερών στήν Τουρκία: «Προτού καν συνέλθει η τουρκική ηγεσία από το γκολ που δέχθηκε στις 21 του μηνός με την αντιδήλωση της Ε.Ε., βρίσκεται και πάλι στριμωγμένη. Το ενδιάμεσον της τουρκικής διπλωματικής υπηρεσίας επικεντρώνεται τώρα στις συνεχιζόμενες διαπραγματεύσεις των Βρυξελλών αναφορικά με το κείμενο του διαπραγματευτικού πλαισίου. Ο Τούρκος Πρωθυπουργός Ταγίπ Ερντογάν γνωρίζει καλά τις συνέπειες που ο ίδιος θα επωμισθεί στην περίπτωση που περάσει η αυστριακή πρόταση για χορήγηση καθεστώςτος «προνομιακού εταίρου» στη χώρα του. Εξ ου και οι οργίλες αντιδράσεις του. Ήδη στην Τουρκία, η αξιωματική αντιπολίτευση του Μπαϊκάλ ζήτησε διεξαγωγή πρόωρων εκλογών το 2006, αφού ο Ερντογάν απέτυχε να αναχαιτίσει το θέμα της αναγνώρισης της Κυπριακής Δημοκρατίας. Μια δεύτερη αποτυχία και πολύ πιο σημαντική που θα αφορά το διαπραγματευτικό πλαίσιο, θα είναι και η χαριστική βολή για τον Ερντογάν.

Μετά από αίτημα της Γαλλίας και της Αυστρίας, οι οποίες υποστηρίζονται και από την Τσεχία, προστέθηκε στο Κείμενο-Πλαίσιο Ενταξιακών Διαπραγματεύσεων που είχε εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 29 Ιουνίου, κεφάλαιο όσον αφορά τις δυνατότητες της Ε.Ε. να απορροφήσει νέους εταίρους. Οι προσπάθειες αυτές αποτελούν νέο εμπόδιο για την Τουρκία καθότι εξακολουθεί να βρίσκεται στο τραπέζι η αυστριακή πρόταση για να συμπεριληφθεί στο Κείμενο - Πλαίσιο Ενταξιακών Διαπραγματεύσεων διατύπωση σχετικά με χορήγηση καθεστώςτος «προνομιούχου εταίρου» στην Τουρκία. Πληροφορίες από τις Βρυξέλλες, τις οποίες επικαλέστηκε χθες η τουρκική εφημερίδα «Χουριέτ», αναφέρουν ότι στο Κείμενο - Πλαίσιο, στο οποίο δεν υπάρχει ακόμη συμφωνία, εκτίθενται οι εξής απόψεις: Ναι μεν ο στόχος των διαπραγματεύσεων είναι η πλήρης ένταξη της Τουρκίας, αλλά όπως επιβάλλει η φύση των πραγμάτων, οι διαπραγματεύσεις θα είναι ανοικτής έκβασης. Επιβάλλεται στην Τουρκία όπως εφαρμόσει ανελλιπώς τις μεταρρυθμίσεις που αφορούν στις βασικές ελευθερίες και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Εάν απαιτηθεί, θα μπορούσαν να γίνουν εξαιρέσεις κατά την εφαρμογή των πολιτικών που αφορούν στο δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης στη γεωργία και τις διαρθρωτικές αλλαγές. Επιβάλλεται όπως τα σημαντικά συνοριακά προβλήματα με τις χώρες της Ε.Ε., επιλυθούν κατά ειρηνικό τρόπο. Λαμβανομένου υπόψη ότι η μη επίλυση των εν λόγω ζητημάτων θα επηρεάσει τη διαδικασία ένταξης, εάν απαιτηθεί, τα ζητήματα αυτά θα πρέπει να οδηγηθούν στο Διεθνές Δικαστήριο (επί του προκειμένου υπονοείται η Ελλάδα).

Η ένταξη της Τουρκίας θα καταστεί δυνατό να υλοποιηθεί μετά το 2014 και αφού διαμορφωθεί το οικονομικό πλαίσιο της Ε.Ε. Σε περίπτωση κατά την οποία υπάρξουν σοβαρές παραβιάσεις των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων ή των αρχών του κράτους δικαίου, οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις θα παύσουν μετά από σχετικό αίτημα του 1/3 των κρατών-μελών της Ένωσης ή αφού εξασφαλιστεί ειδική πλειοψηφία. Επίσης, σε περίπτωση κατά την οποία η Τουρκία δεν θα είναι έτοιμη να αναλάβει τις ευθύνες της πλήρους ένταξης, επιβάλλεται όπως βρεθούν τρόποι σύσφιξης των σχέσεων της με την Ε.Ε., με ισχυρότατους δεσμούς.»

Ξενοφωρία και κενοφωρία

Ο αγαπημένος μας Γιώργος Κοροπούλης στήν «Ελευθεροτυπία» (24-9): «Υποτίθεται (τον είδαμε και ντυμένο Φράνκι Μπουκ) ότι ο πρωθυπουργός σπούδασε επιτυχώς στη Βοστώνη. Και αν ακόμη απαιτούνται μόνο γραπτές εξετάσεις εκεί, με τους συμμαθητές του δενμίλαγε; Και έστω ότι μιλάγε, τόσο χάλια όσο ξανακούσαμε στον ΟΗΕ; Γιατί πρέπει παρ' όλα αυτά να μιλάει αγγλικά όταν εμφανίζεται στη διεθνή σκηνή να πει το ρολάκι του; Γιατί έπρεπε να μιλάει υποφερτά γερμανικά αλλά και άθλια γαλλικά ή αγγλικά ο Σημίτης όταν ήταν εκείνος ο «καταλληλότερος για πρωθυπουργός»;

Αλλάστε (για να επανέλθω στο συγκεκριμένο) τα ελληνικά που μιλά ο πρωθυπουργός τα εμπιστεύομαι όσο κι εκείνος - που πάντα τα εμπλουτίζει με χειρονομίες: Όταν «αλλάζουμε σελίδα», ωοπ! το χέρι κινείται σαν να γυρίζει μιαν αόρατη σελίδα κι έτσι καταλαβαίνω τι θα πει αυτή η ακατάληπτη φράση. Αλλά προσπαθώ να φανταστώ πώς θα απέδιδε στα «επικοινωνιακά» μιαν οποιαδήποτε σκέψη - που δεν θα ήταν διαφημιστικό σλόγκαν. Κι επειδή δεν τα καταφέρνω, συμπεραίνω πως, κι αν τον ακούγαμε να μιλάει ελληνικά, στην πραγματικότητα θ' ακούγαμε μεταφρασμένη (στα ελληνικά, εν προκειμένω) την ίδια πάντα υπερ-γλώσσα που πρότυπό της είναι το bar-code: μια lingua franca που, ένα ένα, τα πανομοιότυπα προϊόντα στο ράφι προβαίνουν και τη μιλούν - διεκδικώντας, καθώς μεταβάλλονται ανεπαίσθητα οι ραβδώσεις, τη μόνη ιδιαιτερότητα που μπορεί να έχουν. (Ο Γιωργάκης αυτή τη γλώσσα τη μιλάει στο πρωτότυπο: να ποια είναι η αληθινή δυσκολία που συναντάει.) Συνεπώς, στα εν λόγω «ελληνικά» δεν αναμένεται ν' ασκηθεί βέτο, π.χ. - ή, έστω, να παρατηρηθεί κάποιο ίχνος αξιοπρέπειας... Κι εν τοιαύτη περιπτώσει αδίκως «ρωτάμε για την ποιότητα»: Και ιδανικά να τα μιλούσε ο εκάστοτε «καταλληλότερος», όπως ομιλούνται στο Σερίριο και στη Μακεδονία μας, όπου η ελληνικότης μέγαν εύρατο εν τοις κινδύνους προστάτην αντιστοιχώς τον Λιακόπουλο και τον άγιο Ανθίμο, τίποτα δεν θ' άλλαζε...

(...) Ναι, αν όσα είπα ισχύουν, τότε κάλλιστα θα μπορούσαν οι εκπρόσωποι μου να μιλήσουν ελληνικά - για το θεαθήναι, βρε αδερφέ. Γιατί δεν το κάνουν; Επειδή (ισχυρίζομαι) αυτό που ακούμε να μιλάνε δεν είναι άθλια αγγλικά ή γαλλικά ή κινέζικα. Οχι, μιλάνε φαρσί μια ψευδο-ιστορική γλώσσα, πλασμένη στο Χόλλυγουντ - από την οποία αφαιρούν μόνο, για λόγους εκσυγχρονισμού, την προσφώνηση «μπουάνα» και την κάπως ακραία χρήση ουδετέρων και τριτοπροσώπων σύνταξης («τρελό άλογο χαϊρετάει μεγάλο λευκό πατέρα»)... Πρόκειται για εκδραμάτιση της πεμπτοσύας της καθαφικής ειρωνείας: Το θέαμα που θα εκτυλιχθούν αυτοί οι ηγεμόνες εκ δυτικής Λιβύης όταν μιλήσουν «επί της ουσίας» έχει προδιαγραφεί, επικαθορίζεται από τα τρισβάρβαρα hoch-kάτι-τι - που λένε ότι φοβούνται, οι έρμοι, γιατί κι η απλή υποψία ότι εκπροσωπούν, έστω και για το θεαθήναι, κάτι βαρύτερο από το κενό, κάτι που προϋποθέτει μιαν απαραμειώτη διαφορά και θέλει μέσω αυτής να υπάρξει ισότημα, θα σήμαινε την άμεση απόλυσή τους μέσω αλληπάλληλων γκάλοπ.»

Η αφύπνιση τής Μαύρης συνείδησης

Στις 15 Οκτωβρίου, ημέρα Σάββατο, μία τεράστια συγκέντρωση αναμένεται να συγκλονίσει την αμερικανική πρωτεύουσα. Πρόκειται για τήν Million More Movement, που διοργανώνεται εις ανάμνηση των 10 χρόνων από τήν πρώτη εκείνη Πορεία του Ένός Έκατομμυρίου (Million Man March) Μαύρων στήν Ουάσινγκτον, ενός πρωτόγνωρου πλήθους που ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του Λούις Φάρακαν και του «Έθνους του Ίσλαμ» για ενότητα και ενεργοποίηση στή βάση τής μαύρης συνείδησης. Θυμίζουμε ότι ο κατηγορούμενος ως «άντισημίτης» Φάρακαν όχι μόνο κατάφερε να συγκεντρώσει ένα τέτοιο πλήθος αλλά και με τίς παροτρύνσεις του έφερε σημαντικά αποτελέσματα στους τομείς που τό

έπεδωσε: Μετά τήν συγκέντρωση, 1,5 εκατομμύριο έγχρωμοι γράφτηκαν στους έκλογικούς καταλόγους, υποβλήθηκαν 13.000 αιτήσεις υιοθεσίας μαύρων παιδιών και πλημμύρισαν οι μαύρες έθελοντικές οργανώσεις, τά τζαμά και οι έκκλησίες (τό κίνημα είναι άνεξίθρησκο). Τώρα, με τήν τραγωδία τής Νέας Όρλεάνης πρόσφατη μά και με τόν έκτροχιασμό τής αμερικανικής παρεμβατικότητας ανά τόν κόσμο, ή άτζέντα τής συγκέντρωσης περιλαμβάνει όχι μόνο ζητήματα μórφωσης, κοινωνικής συνείδησης και ύγείας μά και άλλα όπως ή παγκόσμια ειρήνη. Δέν είναι τυχαίο ότι ή σιωνιστική ADL κάλεσε τόν μαύρο πληθυσμό να κωφεύσει στό κάλεσμα. Τήν απάντηση θά τήν λάβει σέ δύο εβδομάδες...

Κουιζ για πολιτικά καθυστερημένους

Στις 19 Σεπτεμβρίου στή Βασόρα οί παραπλεύρωσ είκονιζόμενοι Βρετανοί τής SAS πυροβόλησαν τούς Ιρακινούς άδυστομικούς που σταμάτησαν τό αυτοκίνητό τους, σκότωσαν τόν έναν αλλά συνελήφθησαν. Ήταν μεταμφιεσμένοι σέ Άραβες, με περούκες, όπλα και - κατά πληροφορίες - μέ έκρηκτικά. Οί ίδιοί άρνήθηκαν νά πούν κάτι για τήν άποστολή τους και οί βρετανικές δυνάμεις έπιτέθηκαν μέ τεθωρακισμένα όχηματα στήν φυλακή που κρατούνταν και τούς απέσπασαν (έλευθερώνοντας ταυτόχρονα και 150 ποινικούς) μέ τό έτος θέλω από τίς ιρακινούς κουιλισ. Νά σημειωθεί ότι στή σιτική Βασόρα δέν υπάρχει Άντίσταση. Ρωτάμε: ποιά ή όμοιότητα μέ τούς δύο SASίτες που συνελήφθησαν στό Μπέλφαστ τόν Μάρτιο του 1988 όταν πυροβόλησαν τό πλήθος που άκολουθούσε τήν κηδεία του μαχητή του IRA Caoimhghin Mac Bradaigh.

Τό διεθνές σκυλολόι που ρήμαξε τή Γιουγκοσλαβία Πράκτορες και τρομοκράτες

Ο Μάικλ Μίτσερ είναι από τούς μακροβιότερους βουλευτές του Έργατικού Κόμματος - εκλέγεται από τό 1970 - και σημαίνον μέλος τής

άριστερής και οικολογικής του πτέρυγας (και φίλος του Τόνυ Μπέν). Υπήρξε ύ π ο υ ρ γ ό ς Περιβάλλοντος τό διάστημα 1 9 9 7 - 2 0 0 3 και έχασε τή θέση του στόν άνασχηματισμό του Μπλάιρ όταν έγινε ή εισβολή στό Ίράκ, στήν όποια

ο Μίτσερ εναντίωθηκε δημοσίως. Μάλιστα είχε τότε δημοσιεύσει άρθρο όπου έγραφε για τήν «άπάτη του πόλεμου κατά τής τρομοκρατίας» και για τό αμερικανικό «πρόοχημα τής 11ης Σεπτεμβρίου» προκειμένου «νά έπιβληθεί βιαίως ή παγκόσμια κυριαρχία των ΗΠΑ». Πρό ήμερών ο Μίτσερ τάραξε τά νερά άρθρογραφώντας και πάλι στόν «Γκάρντιαν», όπου έγραφε ανοικτά ότι οι έρευνες για τούς βομβιστές του Λονδίνου συναντούν έμπόδια από βρετανικές υπηρεσίες οι όποιες προστατεύουν πράκτορες τους. Πρόκειται για τήν περίπτωση του Χαρούν Ρασίντ Άσουάτ (αναφερθήκαμε κι έμεις πρό μηνός) και όχι μόνο. Ο Μίτσερ μιλά για τούς Πακιστανούς τής Βρετανίας που χρησιμοποήθηκαν κατά τής Γιουγκοσλαβίας του Μιλόσεβιτς: «Σύμφωνα μέ πρόσφατη άναφορά τής Observer Research Foundation που έδρευέει στό Δελχί, ή κυβέρνηση τής Μπούτο άπαντώντας σέ σχετικό αίτημα του Κλίντον, είχε στείλει μία δύναμη από τρομοκράτες τής Harkat-ul-Ansar (HUA) που τούς έκπαίδευσε ή μυστική ύπηρεσία τής χώρας τής. Έκτιμάται ότι 200 Πακιστανοί τής Βρετανίας πήγαν στό Πακιστάν, εκπαιδεύτηκαν στα εκεί στρατόπεδα τής όργάνωσής τους και ένώθησαν μέ τήν δύναμη τής HUA στή Βοσνία. Όλα αυτά έγιναν σέ πλήρη συνεργασία μέ βρετανικές και αμερικανικές

ύπηρεσίες». Όπως και ή άναφορά τής Όλλανδικής Κυβέρνησης ξεκαθαρίζει, οι ΗΠΑ έδωσαν πράσινο φώς για τή τή δράση στή Βοσνία όργανώσεων που βρίσκονταν στή λίστα των τρομοκρατών. Σχεδόν για μία δεκαετία οι ΗΠΑ βοήθησαν ισλαμιστές άντάρτες συνδεόμενους μέ τήν Τσετσενία, τό Ίράν ή τή Σαουδική Άραβία νά άποσταθεροποιήσουν τήν πρώην Γιουγκοσλαβία. Επίσης τούς έπετράπη νά κινηθούν κι ανατολικότερα, στό Κόσοβο. Τό τέλος του πόλεμου βρήκε στή Βοσνία δεκάδες χιλιάδες ισλαμιστές άντάρτες από τούς όποιους πολλοί πήγανε στήν Αυστρία, τήν Έλβετία και τή Γερμανία. Αυτό που δέν είναι τόσο γνωστό είναι ή σχέση τής βρετανικής κυβέρνησης μέ ένα ευρύτερο ισλαμικό δίκτυο.

Ο πρώην όμοσπονδιακός Εισαγγελέας των ΗΠΑ Τζών Λόφτους σέ συνέντευξη του στο Fox TV αναφέρθηκε στήν περίπτωση του στο Χαρούν Ρασίντ Άσουάτ, που φέρεται μέλος τής Άλ Μουχατζιρουν, όργάνωση που στρατολογήσε έθελοντές για τό Κόσοβο. Ο Λόφτους είπε ανοικτά ότι θεωρεί τόν Χαρούν διπλό πράκτορα που τόν προφυλάσσει ή ΜΙ6, τή στιγμή που ή Σκότλαντ Γάρντ έρευνά τόν ρόλο του στις βομβιστικές επιθέσεις του Λονδίνου.

Δεύτερη άνάλογη περίπτωση, Πακιστανού που πολέμησε στή Γιουγκοσλαβία, είναι ο Όμάρ Σαέντ Σεϊχ που κρατείται στο Πακιστάν, καταδικασμένος σέ θάνατο για τόν φόνο του άμερικανού δημοσιογράφου Ντάνιελ Πέρλ τό 2002 (παρότι οι Άμερικανοί και ή χήρα του Πέρλ άμφιβάλλουν για τήν ένοχή του). Στή Βρετανία στρατολογήσε μουσουλμάνους στόν «Στρατό του Μωάμεθ», φέρεται να έχει δεσμούς και με τήν Άλ Κάιντα και λέγεται ότι και τώρα ακόμη δρώ μέσα από τή φυλακή, καθώς ή έφεση του άναβλήθηκε για... 32η φορά.

Γιά μάς ή έκπληξη δέν είναι ούτε ή διαπλοκή «τρομοκρατών» και ύπηρεσιών, ούτε ή δράση τους κατά τής Γιουγκοσλαβίας' άς τά δούν όσοι πανηγύριζαν τήν πτώση του Μιλόσεβιτς. Έκπληξη άποτελεί μονάχα ότι υπάρχουν ακόμη φωνές (μία ακόμη είναι ο Τζώρτζ Γκάλογουεη) στήν κεντρική πολιτική σκηνή τής Βρετανίας που μιλάνε τή γλώσσα τής αλήθειας...

Νομαρχία Έβρου: Τό ιδιωτικοδημόσιο έξαμερικανίζεται

Τελικά αυτή η Νομαρχία Έβρου είναι όλο πρωτοτυπίες. Μετά τό μνημειώδες τουριστικοαναπτυξιακό σχέδιό της μέ τό όποιο έφερε έφέτος (162...) Ρώσους τουρίστες στόν Έβρο, τώρα μπαίνει σέ νέες περιπέτειες, από πίο «σίγουρη» όμως θέση: Αναθέτοντας ότι σχεδιασμό είχε για τό μέλλον του τόπου σέ θυγατρική αμερικάνικης πολυεθνικής!

Τό βράδυ τής 7ης Σεπτεμβρίου λοιπόν τό νομαρχιακό συμβούλιο ψήφισε κατά πλειοψηφία τήν συνεργασία μέ τόν όμιλο **Lemna Hellas AE** σέ τέσσερα προγράμματα: Πιά τήν δημιουργία τής Διασυνοριακής Έλευθερης Βιομηχανικής Ζώνης Οικονομικών Συναλλαγών (ΔΕΒΖΟΣ), για τό σχεδιαζόμενο Όμογενειακό Χωριό, για τήν ανέγερση νέου Διοικητηρίου και για τήν ...άδελφοποίηση του Έβρου μέ τό Νοβοσιμπίρσκ!

Δέν θά μπούμε σέ λεπτομέρειες για τήν τεχνική πλευρά του ζητήματος, όποιος θέλει μπορεί νά βρεί πολλές στήν έγκυρη «ΠΡΩΤΗ» τής Αλεξανδρούπολης ή όποια προέβαλε τό θέμα δεόντως. Αυτό που έκπλησσει είναι ή πολιτική του πλευρά: ή

κλήση ενός (ξένου) ιδιώτη από πλευράς νομαρχίας για όλον τόν σχεδιασμό της, από τό μεγαλύτερο έργο μέχρι τό μικρότερο. Πώς γίνεται μιά εταιρεία ξένη μέ τόν τόπο νά αναλαμβάνει δουλειές που άδυνατεί νά διεκπεραιώσει επί χρόνια ή τοπική Αρχή; Πώς ανατίθεται έρευνα τραπεζικής αγοράς για δάνειο (!) σ' αυτήν, μέ 15.000 ευρώ, όταν ή Τράπεζα Πειραιώς είναι έταίρος στήν Αναπτυξιακή Έβρου; Άκόμα κι αυτή ή προοπτική τών ενεργειακών φυτών και τών βιοκαυσίμων έπρεπε νά τεθεί υπό τόν έλεγχο τής ξένης εταιρείας μέ τή μονάδα βιοαιθανόλης τής ΔΕΒΖΟΣ; Πότε έγιναν οι σχετικές μελέτες τής εταιρείας και πότε κιάλας εγκρίθηκαν πριν όποιοσδήποτε μάθει κάτι; Σάν πολύ «έτομη από καιρό» (ή από «ψηλά») ήχέι αυτή ή ιστορία, στήν όποια - αν διαβάσαμε σωστά τίς λεπτομέρειες της που γίνανε γνωστές - τό ρίσκο τής εταιρείας είναι περίπου μηδενικό.

Όσο περνάει ό καιρός τόσο ή έμπλοκή του ιδιωτικού τομέα στά δημόσια πράγματα τής χώρας μεγαλώνει. Είναι δυνατόν νά καταφεύγεις ως νομαρχία σέ ...αμερικάνικη πολυεθνική για νά χτίσεις ένα κτίριο ή για νά προχωρήσεις μιάν άδελφοποίηση στή Ρωσία; Και νάταν τίποτε ...«φιλελεύθερος» ό νομάρχης Ν. Ζαμπουνίδης; Σοσιαλιστής βέρος...

Κ.Κ.

Σχόλια πτερόεντα

Σέ 49 δήμους τής χώρας (άκολουθούν 20 άκόμη) από τίς αρχές του 2006 ξεκινάνε τά έργα για έγκατάσταση δικτύων **οπτικών ίνων** για τήν προώθηση του ευρυζωνικού Internet. Τά δίκτυα που θά κατασκευαστούν μέ κοινοτικούς και έθνικούς πόρους έχουν συνολικό προϋπολογισμό 54.000.000 ευρώ και διασυνδέουν τοπικά δεκάδες σημεία δημοσίου ενδιαφέροντος: Σχολεία, ύπηρεσίες, Μουσεία, Πανεπιστήμια κτλ. Οι δήμοι Ξάνθης (11,69 χλμ δίκτυο και 1.010.202,47 ευρώ), Νέας Όρεστιάδας (12,70 χλμ δίκτυο και 934.188,03 ευρώ) και Αλεξανδρούπολης μπήκανε στό πρόγραμμα «Κοινωνία τής Πληροφορίας» που χρηματοδοτεί τήν ψηφιακή πρόοδο στή χώρα και τίς ευρυζωνικές υποδομές που παραλληλίζονται μέ τά δίκτυα έξηλεκτρισμού και τά όδικά δίκτυα του προηγούμενου αιώνα.

Καθώς πλησιάζουν οι δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, στήν Αλεξανδρούπολη μιά διάχυτη δυσαρέσκεια για τήν σημερινή δημοτική Αρχή αναζητά τρόπους έκφρασης. Ταυτόχρονα κινούνται και διάφοροι εκτός έπίσημων κομματικών μηχανισμών για νά έπωφεληθούν τής κατάστασης αυτής. Τό φαινόμενο είναι ένθαρρυντικό αλλά τό ζήτημα είναι νά γίνει κάποια ουσιαστική αλλαγή που θά εκφράσει κάτι όντως νέο και αξιόλογο. Έτσι, διαβάζοντας τήν προκήρυξη που κυκλοφόρησε ή δημοτική κίνηση «**Αλεξανδρούπολη - Νέα Έποχή**», μείναμε μέ τήν γεύση του κενού που αφήνει ή ανάγνωση κάθε προεκλογικής προσούρας. Εκτός του ότι ήδη ό τίτλος της δείχνει άπελπιστική έλλειψη φαντασίας, τί νά πει κανείς και για ένα περιεχόμενο που τό διατρέχουν «οικοδόμηση του μέλλοντος», «πολυπολιτισμικές συνθέσεις», «άγωνιστικές προτάσεις», «πολιτικά πλαίσια» και άλλα μυριοπαιγμένα από όλο τό φάσμα του έξουσιαστικού κόσμου (και υποκόσμου); Είναι δυνατόν ένας κανονικός άνθρωπος νά προσελκυσθεί μέ τέτοια έπιχειρήματα; Όταν θά βγει μιά ανακοίνωση που δέν θά μυρίζει συνομάδωση περί τόν εκλογικό στόχο τότε ίσως γεννηθεί κάποια έλπίδα...

Τεράστιο ζήτημα δημιουργήθηκε μέ τό Δημοκράτριο Πανεπιστήμιο και τή **σίτιση τών φοιτητών** Κομοτηνης-Ξάνθης. Μεσούντος του καλοκαιριού τό ΔΠΘ ανακοίνωσε πως έπίκειται διαγωνισμός για τόν άνάδοχο τής φοιτητικής λέσχης, διακόπτοντας τήν 30ετή συνεργασία μέσω άνάθεσης μέ τό Έθνικό Ίδρυμα Νεότητας. Δικαιολογία; Η προφορική συνεννόηση τών πρυτανικών Αρχών μέ τήν Επίτροπο του Έλεγκτικού Συνεδρίου και ένα προεδρικό διάταγμα του '98 που επέβαλε αυτήν τήν διαδικασία. Παρά τίς συνεννοήσεις ΔΠΘ-ΕΙΝ και τή θετική διαμεσολάβηση του ΥΠΕΠΘ, προέκυψε ιδιώτης (Χούτος) που άνακηρύχτηκε άνάδοχος, κάτι που προκάλεσε όργιλες φοιτητικές αντιδράσεις (κατάληψη Πρυτανείας, ματαιώση διεθνούς διαγωνισμού) και άσφαλιστικά μέτρα κατά του ΕΙΝ που συνεχίζει νά λειτουργεί τήν Λέσχη. Κι άπορούμε: Που τόν θυμήθηκαν τόν διαγωνισμό οι πρυτάνεις; Γιατί τό '99 ό τότε πρύτανης κ. Σιμόπουλος που τό είχε ξαναθέσει ύπαναχώρησε; Αληθεύει ότι τό συμφωνητικό μέ τόν Χούτο έχει δύο διαφορετικές ήμερομηνίες; Η έμπειρία μέ τόν ιδιώτη σέ καθαριότητα-φύλαξη κρίνεται θετική;

Ο ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΟΠΟΛΗ

Μία αξιόλογη δουλειά του Ίνστιτούτου Πολιτιστικής και Έκπαιδευτικής Τεχνολογίας για τους Παλινοστούντες

Μία πολυμεσική έφαρμογή (CD), ένα 16σέλιδο και ένα πολύπτυχο είναι ή τελευταία παραγωγή του Ίνστιτούτου Πολιτιστικής και Έκπαιδευτικής Τεχνολογίας (ΙΠΕΤ/ΚΕΤΕΠ) που ύλοποιήθηκε στα πλαίσια του έργου «Σχέδιο ενημέρωσης και ύποστήριξης για τή συμμετοχή τών παλινοστούντων όμογενών

του Δήμου Ξάνθης στήν ψηφιακή έποχή». Φορέας ύλοποίησης του έργου είναι ό Δήμος Ξάνθης και Άνάδοχος Φορέας ή Αμιγής Έπιχείρηση τής ΤΕΔΚ Ν. Ξάνθης «Ενέργεια-Περιβάλλον - Ανάπτυξη». Αξιοποιώντας τήν τεχνολογία τών κινούμενων τρισδιάστατων γραφικών, μέ έρρηματικούς διαλόγους και συνδυάζοντας άφήγηση και βίντεο, ή πολυμεσική έφαρμογή μās προσκαλεί σέ μιά περιπλάνηση στο ψηφιακό σύμπαν. Ψυχαγωγία, Ένημέρωση, Δημόσια Διοίκηση, Άθλητισμός, Έκπαίδευση, Έμπορικές Συναλλαγές είναι μερικές από τίς θεματικές ένότητες που καλύπτει ή πολυμεσική έφαρμογή. Στο γνώριμο ύφος του διαλόγου και βασισμένο στήν παιδαγωγική εκπαίδευσης άτομων μέ περιορισμένη γνώση τής έλληνικής είναι και τό 16σέλιδο έντυπο. Η προσεγμένη αισθητική τής παρουσίασης και τά εύστοχα έπιλεγμένα θέματα εισάγουν τόν άμύητο στο σύμπαν τής ψηφιακής έποχής. Τό πολύπτυχο στή δίγλωσση έκδοσή του θά είναι χρησιμο για όσους θελήσουν νά χρησιμοποιήσουν τόν Ύπολογιστή και τό Διαδίκτυο για νά έξυπηρετηθούν στις καθημερινές συναλλαγές τους. Αξιόλογη δουλειά, μέ μεράκι και γνώση που δείχνει τά ποιοτικά χαρακτηριστικά του έργου που παράγει ό μοναδικός έρευνητικός φορέας τής Περιφέρειάς μας.

ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΟ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΙΞΕ ΓΕΛΑΣΕ!

Τό Ίατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, που τόσα προσφέρει στον τομέα παροχής ύπηρεσιών ύγείας στο χώρο τής Βόρειας Ελλάδας αλλά και τής Βαλκανικής, όπως ό τίτλος μέ σεμνότητα δηλώνει, οργανώνει σέ συνεργασία μέ τόν Ίατρικό Σύλλογο Ξάνθης τό 3ο Πολυθεματικό Ίατρικό Συνέδριο. Τόπος διεξαγωγής του Συνεδρίου είναι ή Ξάνθη και ήμερομηνία ή 30η Σεπτεμβρίου έως 2 Οκτωβρίου 2005.

Έπειδή, όπως προαναγγέλει τό Όμηρικό άπόσπασμα που προτάσσεται στον Πρόλογο του Προγράμματος, «Πολλοί σαν συναχτούνε, γνώμες θά πούν πολλές. Άκουσε τήν καλύτερη» θά είχε ενδιαφέρον ν' ακούσουμε τή γνώμη τών άσθενών για τήν ύψηλο ύπέδου παροχή ιατρικής περίθαλψης που παρέχεται στήν Ξάνθη και αν είναι σύμπτωση γενικευμένο ή

ύπόδειξη σέ άσθενείς νά άπευθύνονται στο Ίατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο, για περαιτέρω έξετάσεις, όπως συνέβη πριν ένα μήνα περίπου μέ φίλο μας. Πάντως θά έχει ενδιαφέρον νά ακούσουμε τήν προσφώνηση μέ τίτλο «Τό Ίατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο Θεσσαλονίκης» που εκτιμούμε, από τά συμφραζόμενα, πως θά συμβάλει στή βελτίωση του έρευνητικού ύπέδου τών ιατρών τής περιοχής μας καθώς και στήν άνακούφιση του βαλαντίου τών άσθενών. Άλλωστε ή παρουσία του Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Ξάνθης κ. Άντωνάκη είναι έγγύηση τής διασφάλισης του δημόσιου χαρακτήρα τής ύγείας. Έλπίζουμε και άλλοι Έπιστημονικοί Σύλλογοι νά συνεχίσουν τό παράδειγμα του Ίατρικού Συλλόγου Ξάνθης για νά είμαστε πιο ύποψιασμένοι στο μέλλον σέ ζητήματα έπιστημονικής δεοντολογίας.

Σκηνές τουρκικού κάλλους στὸν Ἔβρο

Πολύ χαρακτηριστικό τὸ σκηνικό τῆς 16ης Σεπτεμβρίου στὸ χωριὸ **Σιδηρώ** τοῦ Ἐβρου, ἀποκαλύπτει μὲ ἐνάργεια τὸ τί συμβαίνει στὸ ἐσωτερικὸ τῆς μειονότητας καὶ ποιά εἶναι ἡ δράση τοῦ Τουρκικοῦ Προξενείου τῆς Κομοτηνῆς.

Ἦταν Παρασκευή, ἡμέρα προσευχῆς γιὰ τὸν μουσουλμανικὸ πληθυσμό, καὶ στὸ τζαμί τοῦ χωριοῦ - τὸ ὅποιο εἶναι καὶ ἡ πατρίδα τοῦ μουφτιῦ Ἐβρου **Δαμάτογλου** - συγκεντρώθηκε πλὴθος κόσμος. Δὲν ἦταν μονάχα οἱ χωρικοὶ ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὶ ἀπὸ κοντινὰ καὶ μακρινὰ χωριά, κάτι ἀσυνήθιστο γιὰ τὴν περίστασι. Ὁ λόγος τῆς παρουσίας τους σύντομα ἔγινε φανερός: Προσκεκλημένοι ἀπὸ κάποιους ντόπιους ἐγκάθετους ἔμφανίστηκαν ὁ Τούρκος Πρόξενος **Οὐμίτ Γιαντίμ** ἀπὸ τὴν Κομοτηνὴ καὶ ὁ ψευδομουφτιῆς **Ξάνθης Μεχμέτ Ἐμίν Ἀγκά**. Στὸ τέλος τῆς προσευχῆς λοιπόν, καὶ **ἐνώπιον τοῦ νόμιμου μουφτιῆ**, πῆρε ὁ Ἀγκά τὸν λόγο γιὰ νὰ πει τὰ γνωστὰ δικά του: «*Εσὺ εἶδῶ κοιμᾶστε! Προσέξτε, γιατί εἶδατε τί ἔγινε στὸ Κόσσοβο, 2.500 μουσουλμάνες γυναῖκες βίασαν οἱ Σέρβοι. Θυμᾶστε τί ἔγινε τὸ 1912, ὅταν κάψανε τὸν μουφτιῆ τῆς Ἀλεξανδρουπόλης μέ τὴν οἰκογένειά του καὶ πόσον κόσμο μέσα στὸ τζαμί τῆς πόλης...*» καὶ ἄλλα τέτοια ὠραία καὶ ...θρησκευτικά, καταλογίζοντας στοὺς Ἕλληνας τίς βαρβαρότητες τῶν Βούλγαρων κομιτατζήδων πρὶν 100 χρόνια... Κι ἐνῶ ὁ κόσμος τὰ εἶχε χάσει μέ τοῦτα τὰ τρομερὰ πού ἄνυγε μέσα στὸν ἄνυχο τῆς προσευχῆς του, ἔνας δάσκαλος σηκώθηκε καὶ μίλησε ἐκ μέρους ὄλων, ζητώντας ἀπὸ τὸν Ἀγκά νὰ πει πὺ τὰ βρήκε αὐτὰ πὺ τὸς λέει, μήπως εἶναι «*τίποτε προφῆτης*» καὶ τί εἶδους παραλληλισμοὶ ἦταν αὐτοὶ μέ τὸ Κόσσοβο. Βλέποντας οἱ δύο λεγάμενοι τὸ κλίμα νὰ χαλάει, δέν ἔδωσαν συνέχεια καὶ ἔφυγαν. Πέρα ἀπὸ τὸ θράσος τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἄγκυρας, αὐτὸ πὺ μᾶς ἐντυπωσίασε στὸ ὅλο συμβάν ἦταν ἡ οὐδέτερη στάση τοῦ μουφτιῆ **Μεχμέτ Δαμάτογλου**, κάτι πὺ σχολιάστηκε δυσμενῶς ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ ἴδιος εἶχε ἕνα ἀκόμη ἄσχημο περιστατικὸ μέ τὸν Τούρκο Πρόξενο, ὅταν

βρέθηκαν γιὰ μεβλίτ στὸ τζαμί τῆς Φιλύρας πρὶν λίγους μῆνες καὶ βλέποντάς τον ἐκεῖ ὁ Πρόξενος στὴν πρώτη σειρά τῶν πιστῶν τὸν προηλάκισε φραστικά -«*ἔξω ἀπὸ δῶ!*» - εἰς ἐπήκοον ὄλων (Σ.Σ.: *Αὐτὰ ὁ ἔξενος διπλωμάτης μέσα στὴν Ἑλλάδα, ἔτσι...*) Καὶ τῶρα πῆγε καὶ μέσα στὸ χωριὸ του, στὰ πλαίσια τῶν τακτικῶν τελευταίως περιοδειῶν του* στὸν Ἔβρο, προφανῶς γιὰ νὰ τοῦ δείξει ποίος κάνει τὸ παιχνιδὶ στὴν περιοχὴ.

Νὰ ἀναρωτηθοῦμε «*πὺ βρίσκεται ἡ Ἑλλάδα γιὰ νὰ φρενάρει τοὺς μηχανισμοὺς τῆς Ἄγκυρας*» θὰ ἦταν περιττὸ, τέτοιες ἀπορίες ἔχουν μονάχα ὅσοι πιστεύουν ἀκόμη στὰ φαντάσματα («*ἑλληνικὸ κράτος*», «*ἰσχυρὴ Ἑλλάδα*», κτλ). Ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πὺ αὐτὴ περιβάλλει μὲ κάποια ἀξιώματα (καὶ πολλὰ προνόμια) δέν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχει κάποια ἀπαιτήση στοιχειώδους ἀνταπόκρισης στὸν ρόλο πὺ ἔχουν ἀναλάβει; Ἡ μήπως **Σινικόγλου** καὶ **Δαμάτογλου** ἔχουν βρεῖ γιὰ ἄρμεγμα ἄπλως μιά γελὰδα διαφοροτικῆ ἀπὸ κείνη τῶν Ἀγκά καὶ **Σερίφ**; Ρωτᾶμε: Πόσα εἰσοδήματα ἔχει ὁ σοφολογιότατος **Διδυμοτείχου**; Πὺ ἔχει ἀποσπαστεῖ καὶ πληρώνεται ὡς δάσκαλος; Κολακεύει τὴν πολιτεία ἡ εἰκόνα τοῦ ἀνήλικου γιου τοῦ νὰ ὀδηγᾶ τὸ κρατικὸ αὐτοκίνητο (ἡ τὸ τζῖπ) τῆς μουφτείας γιὰ νὰ πάει στὸ σχολεῖο; Ἦταν τυχαῖο πὺ δύο μέρες μετὰ τὸ συμβάν, μέσα στὸ ἴδιο τζαμί συγχωριανὸς (καὶ ξάδελφός του) **Χότζας** τοῦ πῆρε τὸν λόγο καὶ τὸ μικρόφωνο; Νομίζουμε ὅτι ἡ πολιτεία ὀφείλει νὰ ξαναδεῖ τὰ ἐρείσματά της στὴν μειονοτικὴ κοινωνία καὶ νὰ χαράξει μιά συνεπῆ, ρεαλιστικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ πολιτικὴ, μακριὰ ἀπὸ τακτικὲς τοῦ παρελθόντος οἱ ὁποῖες καὶ τιμὴ δέν τῆς περιποιῶν μὰ καὶ ὀφέλιμ δέν ἀποφέρουν.

K.K.

* Ἀλωνίζει κυριολεκτικᾶ, χωρίς κανέναν νὰ θίγεται. Τελευταίως δείχνει νὰ τὸν ἐνδιαφέρει περισσότερο ὁ Ἔβρος, ἀφοῦ ἡ ὑπόλοιπη Θράκη μᾶλλον μῆκε στὸ προξενικὸ αὐλάκι...

Πρόταση γιὰ τὴν νομαρχιακὴ «Ἀναπτυξιακὴ»

Μιά *κουβέντα μονάχα* γιὰ τὸ θέμα πὺ προέκυψε μέ τὴν νέα «Ἀναπτυξιακὴ» ἔταιρεία πὺ σχεδιάζει ἡ Νομαρχία **Ροδόπης** καὶ πὺ δέν πέρασε τελικᾶ (;) ἀπὸ τὸ νομαρχιακὸ συμβούλιο (ψῆφοι 8-8): Ἐπειδὴ ἐμεῖς τοὺς πιστεύουμε τοὺς σχεδιαστές της, ὅτι δηλαδὴ δέν ὑπάρχει κανένα *προσωπικὸ ἢ συναφές συμφέρον* γιὰ τὴν δημιουργία της *δίπλα* στίς ἤδη ὑφιστάμενες (ἀπὸ ἀνάπτυξη νὰ φᾶν κι οἱ κόττες στὴν **Ροδόπη**...), καὶ μόνος στόχος εἶναι τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τόπου, προτείνουμε στὸν

νομάρχη κ. **Ἄρη Γιαννακίδη** κάτι πολὺ ἀπλό καὶ ξεκάθαρο: *Νὰ δεσμευθεῖ εἴτε στὸ καταστατικὸ τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν ἔταιρείας εἴτε δημοσίως ὅτι δέν θὰ προσληφθοῦν ὀ αὐτὴν συγγενεῖς ἕως δευτέρου βαθμοῦ νομαρχιακῶν συμβούλων καὶ ὑπαλλήλων.*

Ἔτσι ὁ νομάρχης θὰ πείσει γιὰ τὴν δεδομένῃ καλὴ του πρόθεση, διαλύοντας τίς φήμες τῶν πονηρῶν καὶ ἀχρηστεύοντας τὰ ἐπιχειρήματά τους. Καλὰ θὰ ἦταν βεβαίως νὰ ἴσχυε καὶ στίς ἤδη ὑπάρχουσες «Ἀναπτυξιακές», ἀλλὰ ἄς μὴν τὸ κάνουμε τῶρα ταινία ἐπιστημονικῆς φαντασίας...

ΘΡΑΚΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Π.Ο.Θ.Σ.

Τὸ Σάββατο 8/10 στίς 18:00 μ.μ. καὶ στὴν αἴθουσα τοῦ Ἰδρυματοῦ **Παπανικολάου**, στὴν Κομοτηνὴ, ἡ Πανελλήνια Ὀμοσπονδία Θρακικῶν Σωματείων διοργανώνει ἡμερίδα μέ θέμα «**ΘΡΑΚΗ, Χθὲς - Σήμερα - Αὔριο**».

Ὀμιλητὲς στὴν ἡμερίδα θὰ εἶναι τρεῖς γνωστοὶ φίλοι τῆς Θράκης: Ὁ κ. **Θέμος Στοφορόπουλος**, πρέσβης ἐπὶ τιμῆ, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναφερθεῖ στὴν πρόσφατη ἱστορικὴ πορεία τῆς Θράκης, ὁ κ. **Γιάννης Χατζηαντωνίου**, δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ (καὶ συνήγορος τῆς Π.Ο.Θ.Σ. στίς δίκες κατὰ τῆς «**Τουρκικῆς Ἐνωσης Ξάνθης**») πὺ θὰ μιλήσει γιὰ τὸ σήμερα καὶ ὁ τ. ὑπουργός κ. **Στέλιος Παπαθεμελής** πὺ θὰ σκιαγραφήσει τὴ Θράκη τοῦ αὔριο.

Πέραν τῆς παρουσίας τριῶν τόσο σημαντικῶν ἀνθρώπων, μὲ ἀνεξίτηλη προσφορά στὰ ἔθνη (Θρακικὰ καὶ μὴ) θέματά μας, εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ δοῦμε πόσοι πραγματικᾶ νοιάζονται ἀκόμη γιὰ τέτοια «**μπανάλ**» ζητήματα...

Ἱστορίες γιὰ τὸν Ναστρεντὶν Χότζα καὶ οἱ γιαλαντζὶ μουφτήδες

Με *ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον* διαβάσαμε σε μερίδα *τοῦ τοπικοῦ τουρκόφωνου Τύπου* τὴν «*σπουδαία εἰδηση*, ὅτι οἱ γιαλαντζὶ μουφτήδες **Ξάνθης Μεχμέτ Ἐμίν Ἀγκά** καὶ **Κομοτηνῆς Ἰμπραήμ Σερίφ** κατάφεραν στὴν ἕκτη *ευρω-ἀσιατικὴ ἰσλαμικὴ σύνοδο*, πὺ πραγματοποιήθηκε στὴν *Κωνσταντινούπολη* ἀπὸ τῆς 5-9 Σεπτεμβρίου, νὰ *περιληφθεῖ* στὸ τελικὸ κείμενο συμπερασμάτων *ειδικὴ ἀναφορά* στὸ θέμα τους. Στὸ κείμενο καλεῖται ἡ Ἑλλάδα νὰ τοὺς «*ἐπιστρέψει* τῆς μουφτεῖες τους!»

Στὴ Σύνοδο ἡ ὁποία διοργανώνεται ἐδῶ καὶ 6 χρόνια *με πρωτοβουλία* τοῦ τουρκικοῦ κράτους, *συμμετείχε* καὶ ὁ *πρωθυπουργός* τῆς *Τουρκίας* **Ταγίπ Ερντογάν** καὶ πολλοὶ *ἀξιωματοῦχοι*.

Πλέον τὸ ζήτημα τῶν «*μουφτήδων* τοῦ *δάχτυλου*» (*παρμάκ-μουφτουσοῦ*), ὅπως *ειρωνικᾶ* τοὺς ἀποκαλοῦσε *μειονοτικὴ εφημερίδα-ἀφοῦ «ψηφίστηκαν»* με τὴν ἀνύψωση τοῦ *δείκτη*- ἔχει *καταντήσει* γραφικὸ...

Ἔχει ὁμοῦς ἐνδιαφέρον καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ

παρουσίαση παρόμοιων «*εἰδησεων* γίνεται μέσα ἀπὸ ἕνα *κλίμα συγκροσιακὸ* με τὴν Ἑλλάδα καὶ *κατάχρησης* ἕως *βαθμοῦ γελοιότητας* *εθνικῶν προσδιορισμῶν*, ὅπως τῆς *λέξης* **Τούρκος-Τουρκία** καὶ τῶν παραγῶν τους. Στῆς λίγες σελίδες *κάθε σχεδὸν μειονοτικῆς εφημερίδας* οἱ παραπάνω λέξεις *επαναλαμβάνονται* με τὴν *παραμικρὴ ἀφορμὴ* δεκάδες φορές ὡστε νὰ *δώσουν* τὴν *επιθυμητὴ εθνικιστικὴ ἀτμόσφαιρα*. Διαβάζοντας ὁ ἀναγνώστης τῆς *μειονοτικῆς εφημερίδας* *μπαινει* σε *τοπιὸ ὅπου ὅλα εἶναι ...τουρκικά!* Ὁ *πλανήτης ὅλος κυριαρχεῖται* με ἕνα *φантаστικὸ ὅσο* καὶ *υπόγειο τρόπο* ἀπὸ τὴ *μοναδικότητα*, τὸ *μεγαλεῖο* τῶν *Τούρκων*. Ἡ *τουρκικὴ δύναμη* *αιωρεῖται* καὶ *υπολανθάνει* ὡς *ἰδέα* σε *κάθε κείμενο*. Ὁ *πανηγυρισμοὶ* γιὰ τὴν *ἐκλογή* *πέντε τουρκικῆς καταγωγῆς βουλευτῶν* στὸ *...γερμανικὸ κοινοβούλιο*, *ἀποτελεῖ* *πρωτοσέλιδο ἄρθρο* στὴν *τελευταία «Γκιουντέμ»* (23.9.2005).

N.G.

Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ: ΟΛΑ ΤΑ ΕΚΤΟΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑ!

Νὰ καὶ μιά *διαφοροτικὴ ἀνακοίνωση* τῆς *λεγομένης* «*Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς*» τῆς *μειονότητας*, τοῦ ὁργανοῦ δηλαδὴ *διὰ τοῦ ὁποῖου ἀκοῦμε τὴ φωνὴ* τῆς **Ἄγκυρας** γιὰ τὰ *μειονοτικὰ ζητήματα*: Ἐχοντας ἐπὶ *χρόνια* *καταγγεῖλει* *δεκάδες φορές* «*προσπάθειες* γιὰ *τὴν διάσπαση τῆς μειονότητας*» πὺ *προέρχονται ἀπὸ τὴν πλευρὰ* τοῦ *ἑλληνικοῦ κράτους ἢ ἀπὸ ποικίλες* *πρωτοβουλίες* *Χριστιανῶν* (*συνήθως* *μέ στόχο* τὴν *διάσωση* τῆς *πομακικῆς ἢ τῆς τσιγγάνικης πολιτισμικῆς ἰδιοπροσωπίας*), τίς *προάλλες ἡ ἀνακοίνωση* τῶν *σοφῶν* *αὐτῶν ἀνθρώπων* *ἀφοροῦσε* *μειονοτικὸ*. Μὲ ἀφορμὴ ἕνα ἄρθρο τοῦ *ψυχιάτρου* **Ἰμπράμ Ὀνσουνογλου** πὺ ἀναφερόταν *στά πεπραγμένα* τοῦ *τουρκικοῦ Προξενείου* τῆς *Κομοτηνῆς* τὴν *περίοδο ἀνάδειξης* τῶν *σημερινῶν μουφτιῶν* (**Τζεμαλί** καὶ **Σινικόγλου**), τὸ *φιρμάνι* τῆς *17ης* *Σεπτεμβρίου* *κατήγγειλε* πὺς ἂν αὐτὰ *γράφτηκαν* ἀπὸ *ἄγνοια* εἶναι *ἄπλως λάθος* ἀλλὰ *σὲ* *διαφοροτικὴ* *περίπτωση* *πρόκειται* γιὰ «*προδοσία*»: γιὰ «*προσπάθεια* *διάσπασης* *τῆς μειονότητας*»

(*τελικὰ* *αὐτὴ ἡ «μειονότητα»* δέν *διατρέχει* *κανέναν ἄλλον κίνδυνο*, *παρὰ* *μονάχα* *νὰ* *διασπαστεῖ*, πὺ *σημαίνει* *νὰ* *ὑπάρξει* *καὶ* *μιά* *δεύτερη* *ἄποψη* γιὰ *ὅσα* *συμβαίνουν*, *ἄποψη* *μὴ* *ἐγκεκριμένη* ἀπὸ τὸν *ἀρμόδιο τῆς ὁδοῦ Ἴωνων*...).

Καὶ τί *εἶχε* *γράψει* ὁ *Ὀνσουνογλου* *στὸ* *ἐπίμαχο ἄρθρο*; *Τὴν* *ἄποψη* *τοῦ* γιὰ *γεγονότα* *πρὸ* *δεκαετησιῶν* *περίπου*, *χωρὶς* *νὰ* *θετεῖ* *ἀποεὐχρηστε* *προβληματισμοὺς* *ἄλλης* *στρατηγικῆς*, *ἄπλως* *διαφώνησε* *μέ* *χειρισμοὺς* *πὺ* *ὀδήγησαν* *στὸ* *σημερινὸ* *ἀποτέλεσμα*. Ὅτε *κι* *αὐτὸ* *ὅμως*, *καθὼς* *φαίνεται*, *εἶναι* *ἐπιτρεπτὸ* *στὸν* *δημόσιο* *μειονοτικὸ* *χώρο*, *καὶ* ὁ *συγγραφέας* *τοῦ* *ἄρθρου* *ἀπειλεῖται* *ξεκάθαρα* *μέ* *«κοινωνικὸ* *ἀποκλεισμὸ!* Ἐμεῖς, *παρὰ* *τὴν* *παισιώτερη* *σύγκρουσή* *μας* *στά* *δικαστήρια* *μέ* *τὸν* *ψυχίατρο* - ἦταν *μάρτυρας* *τοῦ* **Ντεντέ**, *καθὼς* *τυγχάνει* *καὶ* *κολλητὸς* *τοῦ* *φίλου* - *τὴν* (*ὅποια*) *ἀνεξαρτησία* *τῆς* *γνώμης* *τοῦ* *τῆν* *τιμοῦμε*. Καλοῦμε *δέ* *ὅσους* *παραβλέπουν* *τὴν* *ἀνάγκη* *ἐκδημοκρατισμοῦ* *στὸ* *ἔσωτερικὸ* *τῆς* *μειονοτικῆς* *κοινωνίας* *νὰ* *προσέξουν* *τὴ* *νέα* *αὐτὴ* *περίπτωση*. Δέν *εἶναι* *πλέον* *ἀνάγκη* *νὰ* *δηλώνεις* *Πομάκος* *ἢ* *Ρόμ* *γιὰ* *νὰ* *θεωρηθεῖς* *προδότης* *καὶ* *μιάσμα* *καὶ* *ἡ* *κριτικὴ* *στοὺς* *προξενικοὺς* *χειρισμοὺς* *κι* *αὐτὴ* *ποινικοποιεῖται!*

«ΤΟΥΡΚΟΥ» ΚΙ ΟΠΟΙΟΣ ΑΝΤΕΞΕΙ...

Ὅραία ἢ *ἑλληνοτουρκικὴ* *συναυλία* τῆς **ΔΕΙΠΑΚ** τὸ *βράδυ* *πὺ* *ἡ* *Ἐθνικὴ* *μας* *πῆρε* *τὸ* *Εὐρωπαϊκὸ* *τῆς* *τρόπαιο*. Σὲ *μιά* *βραδυά* *πὺ* *ὄλη* *ἡ* *Ἑλλάδα* *περιμένει* *τὴν* *μπασκετικὴ* *δικαίωση* *τῶν* *παιδιῶν* *τῆς*, *ἡ* *διοργάνωση* *μάζεψε* *πολὺ* *κόσμο*, *στὴν* *πλειοψηφία* *τοῦ* *φυσικᾶ* *μειονοτικῶ*. Τὸ *κακὸ* *δέν* *ἦταν* *αὐτὸ*. Ἦταν *πὺ* *βγήκε* *πρῶτος* *μπροστὰ* *κεῖνος* *τοῦ* *συγκροτήματος* **«Γενὶ Τουρκού»** (...) καὶ *μετὰ* *τὴν* *ἑλληνικὴ* *καλησπέρα* *μίλησε* *καὶ* *τραγουδῆσε* *6* *τραγούδια*, *ὅλα* *στά* *τουρκικά*, *χωρὶς* *τὴν* *παραμικρὴ* *μετάφραση*. *Βεβαίως* ὅσοι *μὴ* *τουρκομαθεῖς* Ἕλληνας *βρέθηκαν* *στίς* *κερκίδες* *ἔνωσαν* *λιγάκι* (*ἔως* *πολὺ*) *ἄβολα* *ἀφοῦ* *δέν* *καταλάβαιναν* *γρὶ*. Ἀργότερα *πὺ* *ἀνέβηκε* *καὶ* *ἡ* **Πένυ Ξενάκη** *στὸ* *πάλλο* *κᾶπως* *ἰσορρόπησε* *τὸ* *πρᾶμα* *ἀλλὰ* *τὸ* *κακὸ* *εἶχε* *γίνει*. *Κι* *ἂν* *συνδυαστεῖ* *καὶ* *μέ* *τὴν* *χαρακτηριστικὴ* *καθυστέρηση* *τῆς* *ἔναρξης* - *μᾶλλον* *ἐπειδὴ* *ἀργοῦσε* *νὰ* *προσέλθει* *ἡ* *βουλευτὴς* **Χρῦσα** **Μανωλιᾶ**, *ἀφοῦ* *τὸ* *πρόγραμμα* *ξεκίνησε* *μέ* *τὸ* *πὺ* *ἔφτασε* *ἐκεῖνη* - *πὺ* *ἔβγαλε* *πολὺ* *κόσμο* *ἀπὸ* *τὸ* *πρόγραμμα*, *τὰ* *ἄρνητικὰ* *σχόλια* *πὺ* *ἀκούστηκαν* *ἀπὸ* *τὸ* *χριστιανικὸ* *κοινὸ* *δέν* *ἦταν* *ἀδικοιολόγητα*. Ἡ *γνώμη* *μας*; *Καλὰ* *νὰ* *πάθουν!*

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Εργαστήρι του Εθνολογικοῦ Μουσείου. *Οἱ* *δραστηριότητες* *θα* *πραγματοποιούνται* *ἡμέρα* **Σάββατο**, *μέ* *διαφοροτικὰ* *τμήματα* *ἀνάλογα* *με* *τις* *ἡλικίες* *τῶν* *παιδιῶν*. Ἡ *διάρκεια* *τῶν* *δραστηριοτήτων* *θα* *εἶναι* *1* *ὥρα* *καὶ* *30* *λεπτά* (11.00 π.μ.-12.30μ.μ.) *Κόστος* *συμμετοχῆς*: **5 ευρώ**. *Περισσότερες* *πληροφορίες* *στη* *γραμματεία* *τοῦ* *μουσείου* (Δευτέρα - Σάββατο 10:00πμ-14:00μμ, 18:00μμ-21:00μμ, Κυριακὴ 10:00πμ - 13:30μμ) *Δηλώσεις* *συμμετοχῆς*: 25510 36663

Τό τεστ του «Α» για ύποψιο τοπάρχη ΤΑ «ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ»

Η όλη διαδικασία είναι πολύ άπλη, ακόμα και για κομματικά στελέχη. Τα κριτήρια τα χωρίσαμε σε τρεις κατηγορίες, κοινωνικά, μορφωτικά και πολιτικά, ώστε να διευκολυνθείτε στην, λέμε τώρα, αξιολόγηση.
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ
ΒΗΜΑ 1ο: Τού δείχνετε την κάτωθι εικόνα αυτοκινήτου: Πώς αντιδρά;

A. - Όραιο, αλλά ποιός ξέρει πόσο θά κείει...
B. - Είναι ή παλιά Κομπρέσορ, ή καινούργια έχει και θερμαινόμενα πατάκια
Γ. - Μετά τόν Απρίλη του '41 γερμανικό πράμα δέν αγοράζω
(Α: Πού ζεις καημένε!.. B: Αυτός σίγουρα έχει κάνει διαχείριση επί εκσυγχρονισμού Γ: Άν πάρτε από κανέναν τέτοια απάντηση νά μου τόν δείξετε και μένα)
ΒΗΜΑ 2ο: Τού δείχνετε τό κάτωθι σύμβολο και ζητάτε ένα σχόλιο.

A. - Τί νά πώ για τό σεμεδάκι; Καλό είναι.
B. - Αδεραφέ! Δέν μιλάς ότι είσαι δικός μας!
Γ. - Γ... τή μασονία σας, τσόγλανοι!
(Α: Αυτός ό καημένος θά πεθάνει και δέν θάχει καταλάβει τί παίχτηκε δώ κάτω... B: Σωστός ό κύριος, θά πετύχει πολλά. Μέ τήν αξία του,

φυσικά Γ: Ναι στην έλευθεροστομία, όχι στον έλευθεροτεκτονισμό!)

ΒΗΜΑ 3ο: Εμφανίζετε ένα 500ευρο. Τι λέει;
A. - Όραιο, ρίξτο στο τρίτο συρτάρι και πές τί χρειάζεται για τά υπόλοιπα.
B. - Δέν έχω νά τό χαλάσω.

Γ. - Ό, ρέ μάνα μου, ύπάρχει και τέτοιο χαρτονόμισμα;

(Α: Τυπική περίπτωση, γεννημένος για νά υπηρετεί τά λαϊκά συμφέροντα B: Δέν έχει μπει ακόμα στο πετσί του ύποψηφιου Γ: Σωστός μά σπάνιος τύπος)

ΒΗΜΑ 4ο: Τόν ρωτάτε τί δουλειά κάνει.

A: - Έεεε, δηλαδή έννοιες, άααα...

B: - Υπάλληλος στην (τάδε) ύπηρεσία

Γ: - Παλιά είχα μιάν επιχείρηση αλλά...

(Α: Λαμόγιος ό άνωφελής B: Αυτό έλειπε, νά ήταν κι επαγγελματίας. Κατά πάσα πιθανότητα τυγχάνει και συνδικαλιστής, όπερ εστί μεθερμηνευόμενον «κηφήνας» Γ: Ντάξει ρέ παληκάρι μου, και τώρα πρέπει νά πληρώσει ή κοινωνία τήν επαγγελματική σου άποτυχία;)

ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

ΒΗΜΑ 5ο: Τού λέτε «Τό Άξιον Έστί», «Ο μικρός ναυτίλος», «Ήλιος ό Πρώτος», «Η τρελλή ροδιά», «Τό φωτόδεντρο», «Μαρία Νεφέλη» και ζητάτε γρήγορα ένα όνομα πού τούρχεται πρώτο

A. - Μαρία Δαμανάκη

B. - Μπάμπης

Γ. - Όδυσσεάς Έλύτης

(Α: Τυπική εκσυγχρονιστική περίπτωση, ή κουλτούρα του φτάνει μέχρι τή μίζα του ίμπρεσαρίου. B: Βαριά μορφή καθυστέρησης, τό πολύ νά φτάσει μέχρι πρόεδρος του ΠαΣοΚ Γ: Όποιοδήποτε αξίωμα πάνω από πρόεδρος φιλολογικής λέσχης θάναι ευχάριστη έκπληξη)

ΒΗΜΑ 6ο: Τόν ρωτάτε κάτι άπλό, π.χ. πότε ιδρύθηκε ή πόλη σας, τήν όποία θέλει και νά διοικήσει

A. - Τόν έεεε, 60 αίωνα. Μμμμ, πρό Χριστού."Η μετά, δέν είμαι σίγουρος...

B. - Σιγά μή ξέρω και τά όνόματα των τότε δημοτών! Δήμαρχος θά γίνω, όχι καθηγητής ιστορίας!

Γ. - Έξαρτάται σε ποιάν ιστορική μαρτυρία βασιζόμαστε και πότε θεωρούμε ότι έγινε από άπλό πόλισμα, πόλη. Νά τίς πώ όλες;

(Α: Αυτός είναι και άτυχος, μίν ποντάρτε στο

κουτσάλογο B: Καί τενεκές και θρασύς. Σας κάνει. Γ: Είναι ό Τάσος Βαβατσικλής)
ΒΗΜΑ 7ο: Φέρνετε μπροστά του τήν παρακάτω φωτογραφία και του ζητάτε ένα τραγούδι

A. - Δέν έχω καλή φωνή...

B. - «Άν πās μέ άλληρηνη, θά σου σπāsω τό κεφάλιου...»

Γ. - Νά τά πάρω μέ χρονολογική σειρά μίν ξεχάσω τίποτε βασικό;

(Α: Έκτιμητέα ή μετριοφροσύνη' αν έλειπε και ή βλακεία... B: Καί καλλιεργημένος ως Τούρκος νταλικιέρης και εύφυής ως τάκος από MDF, έτοιμος για άντινομάρχης Γ: Καλή ή απάντηση αν δέν είναι ύπεκφυγή)

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

ΒΗΜΑ 8ο: Τού φέρνετε μιá φωτογραφία τής Άγγελα Μέρκελ νά τήν αναγνωρίσει.

A. - Η Μαίρυλιν; Όχι, όχι, ή Πέπη Τσεμελή

B. - Ό Σβαρτσένγκερ μετά τήν έγχείρηση άλλαγής φύλου

Γ. - Έχω πάει και μέ χειρότερες, δώσε μου τό κινητό της

(Α: Μέσος όρος, βάλτον στή λίστα. B: Κόβει τό μάτι του, προσέξε τον Γ: Δυνατό παληκάρι, έκφράζει τή λαϊκή τόλμη και προσαρμοστικότητα)

ΒΗΜΑ 9ο: Τού ζητάτε τό στοιχειώδες, νά πεί τί σκοπεύει νά κάνει αν εκλεγεί, γιατί τελοσπάντων θά πρέπει νά τόν ψηφίσει ό κόσμος.

A. - Μά... για νά γίνουν τά ρουσφέτια του, τί άλλο;

B. - Πά νά φύγουν οί άλλοι

Γ. - Τί ακριβώς έννοιε;

(Α: Κομματικός φουλ, έγγυημένα B: Αυτός, εύτυχώς ή δυστυχώς, διατηρεί κάποιαν έπαφή μέ τήν πραγματικότητα Γ: Μάθετέ του κανένα ψέμμα πριν πάρει τό χρίσμα, ρεζίλι θά σας κάνει)

ΒΗΜΑ 10ο: Τού αναφέρετε τή λέξη «Πρόξενος». Τι άπαντά;

A. - Μάλιστα κύριε, μπουγιουρον! Τούρκ Γιουνάν καρντάς!

B. - Ναι, και; Πού κολλάει αυτός;

Γ. - Έκ τού ρήματος «προξενώ»;

(Α: Πρόκειται για τόν έπόμενο νομάρχη, Ροδόπης ή Ξάνθης, ΠαΣοΚ ή ΝΔ, τό ίδιο κάνει.

B: Φλερτάρει μέ τόν έλληνισμό, θά ματώσει για καριέρα. Γ: Είναι ή καλύτερη περίπτωση αλλά μάλλον ψηφίζει κάπου μακρυνά, από Έραπέτρα και κάτω...)

Ποιό πετρέλαιο; Καλαμπόκι!

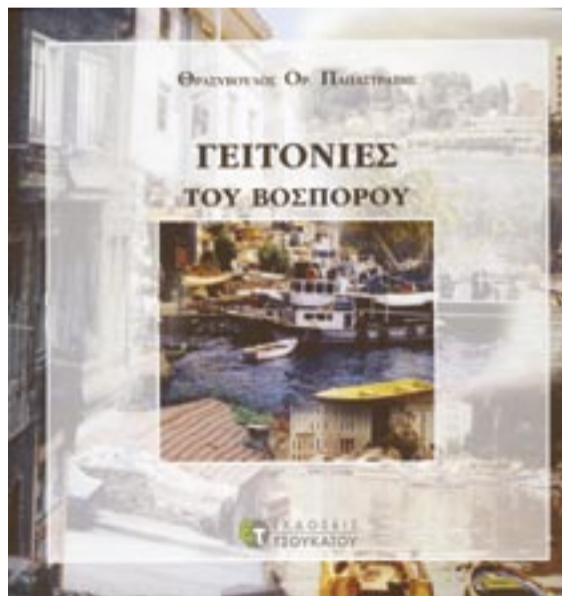
Δύο πράγματα καθιστούν τό παρόν σημείωμα επικαιρο. Πρώτον ή έξωφρενική κούρσα του πετρελαίου διεθνώς και δεύτερον ή απαξίωση τής ελληνικής υπαίθρου εν όψει τής περιστολής των έπιδοτήσεων και έλλείπει κατεύθυνσης σχετικά μέ τήν άγροτική παραγωγή. Έπειδή λοιπόν αυτά τά δύο φαίνεται νά έχου κάποια σχέση, σας τήν δίνω εν συντομία μέ τή μορφή παράθεσης πληροφοριών, έτσι ώστε όποιος ενδιαφέρεται νά έμβαθύνει.

Δέν θά μιλήσω για τά λεγόμενα βιοκαύσιμα και τήν απαξίωσή τους από τούς γνωστούς Έλληνες επενδυταράδες, τή στιγμή πού στην Βόρεια Ευρώπη γίνεται κοσμογονία, ούτε για τις έπιδοτήσεις των έναλλακτικών πηγών παραγωγής ενέργειας πού είναι στα σκαριά από τήν κυβέρνηση, γιατί όλα αυτά είναι για επενδυτές πού έχου χρήματα για νά επενδύσουν. Έσεις, όπως και μεϊς άλλωστε, από τήν τελευταία φορά πού επενδύσαμε σε κάτι πού μας παρότρυνε ή κυβέρνηση έχουμε άκόμη εκείνο τό τσουξίμο...

Θά μιλήσουμε λοιπόν για κάτι πίο λαϊκό και προσιτό: για καλαμπόκια. Τό καλαμπόκι έχει θερμιδική αξία λίγο περισσότερο από τήν μισή του πετρελαίου κατά βάρος. Άλλοι λαοί, φτωχότεροι από μας (Άμερικάνοι, Γερμανοί, Αυστριακοί...) έχου αναπτύξει τήν τεχνολογία καύσης κόκκων από καλαμπόκι ή σιτάρι και μικρών συσσωματώσεων ξύλου (wood pellets) αντί για τό άκριβό και τιμολογιακά άσταθές πετρέλαιο. Αυτά φυσικά και για ένα κάρο άλλους λόγους, όπως περιβαλλοντικούς (μείωση του εκλυόμενου διοξειδίου του άνθρακα) ή πολιτικούς (άπεξάρτηση από εισαγόμενη ενέργεια κλπ), πράγματα άδιάφορα για τήν ελληνική κοινωνία.

Όσοι νιώθετε περιέργεια και θέλετε πληροφορήση για ένα καύσιμο πού κοστίζει σήμερα τρεις φορές φθηνότερα από τό πετρέλαιο (ένα χιλιόλιτρο πετρελαίου θέρμανσης κοστίζει σήμερα 700 ευρώ και τό αντίστοιχο θερμιδικό αποτέλεσμα μας δίνου περίπου 1600 κιλά κόκκοι καλαμποκιού από αυτό πού ταίζουμε τις κότες, τό όποιο κοστίζει 224 ευρώ), δώστε σε όποιοδήποτε ψαχτήρι του δικτύου τή φράση «corn stoves» και μέ λίγα άγγλικά θά ανακαλύψετε πώς θέρμανση καθαρή μέ όλους τούς αυτόματους και τις εύκολίες τής κεντρικής θέρμανσης δέν είναι μόνο ή θέρμανση μέ ρευστούς υδρογονάνθρακες (πετρέλαιο, υγραέριο, φυσικό άέριο). Πόσο μάλλον αν είστε και οι ίδιοι παραγωγοί. Μέ έναν πρόχειρο ύπολοισμό, τέσσερα στρέμματα καλαμποκιού άποδίδου περίπου 5 τόνους καλαμποκόσπορο, δηλαδή εξασφαλίζουν άνετα τήν θέρμανση μιās άγροτικής κατοικίας 150 τ.μ. Άθήνεια, ύπάρχει καλλίεργεια σήμερα πού έξοικονομεί σε τέσσερα στρέμματα 1700 ευρώ, όσο κοστίζει δηλαδή τό ίσοδύναμο του παραγόμενου καλαμποκιού σε πετρέλαιο; Σήμερα ό έγγύτερος πωλητής τέτοιας «έξωτικής» τεχνολογίας βρίσκεται στην Αυστρία (στή Βιέννη μεγάλα μπλόκ πολυκατοικιών έφοδιάζονται μέ καυστήρες wood pellets για λόγους οικονομικούς και περιβαλλοντικούς) ή στην βόρεια Ιταλία. Πόσο δύσκολο είναι άραγε για κάποιες ελληνικές εταιρείες νά αναπτύξου τέτοια τεχνολογία ώστε νά αξιοποιηθεί ή τεράστια ποσότητα βιομάζας τής ελληνικής υπαίθρου και νά άρχισι ή σταδιακή άπεξάρτησή μας από τό ντήζελ, κάνοντας ταυτόχρονα και θεαματική οικονομία; Π.Κ.

Γειτονίες του Βοσπόρου

Ό Βόσπορος ήταν πάντοτε κομμάτι αναπόσπαστο του ίστου τής Κωνσταντινούπολης, καθώς άκόμη και τά μακρινά από τήν πρωτεύουσα χωριά του λογαριάζονταν από όλους για προάστια τής Πόλης.

Τά βοσπορινά χωριά τά δρώμενα των όποιων πραγματεύεται τό βιβλίο είναι δώδεκα, εκείνα πού ή πορεία τους χαρακτηριζόταν από τόν πολυεθνικό πληθυσμό τους.

Τό βιβλίο «Γειτονίες του Βοσπόρου» (σελ. 192), του δικηγόρου Θρασύβουλου Παπαστρατής, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Τσουκάτου (Πελλήνης 3, 11251, Αθήνα, τηλ. 210 8817341, τ/ο 210 8818992) και τιμάται 25 ευρώ.

Βουλγαρικές ιστορικές παραχαράξεις: Μία πολύ παλιά ιστορία...

τού Ν.Δαπέργολα
Διδάκτορα Βυζαντιν. Ιστορίας ΑΠΘ

Στο προηγούμενο φύλλο μας (14/9/2005) ο κ. Π. Χριστοδούλου πρόβη σε κάποιες ενδιαφέρουσες επισημάνσεις σε σχέση με την νέα απόπειρα των Βουλγάρων να οικειοποιηθούν τον αρχαίο θρακικό πολιτισμό. Επειδή όμως αυτό το επιστημονικό απόπλημα δεν είναι ούτε το μόνο, αλλά ούτε ίσως καν το πιο σημαντικό, δεν θα έσπευδα, πιστεύω, σημασίως να επιχειρήσουμε σήμερα μία διεύρυνση του θέματος, ώστε να διαφωτίσουμε τους αναγνώστες μας πάνω στη γενικότερη προσπάθεια παραχαράξης της Ιστορίας εκ μέρους των γειτόνων μας, προσπάθεια που στην πραγματικότητα είναι πολύ παλιά και εξαιρετικά έπισημασμένη.

Νομίζω κατ' αρχάς ότι οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε όρισμένα πράγματα για την έναρξη της βουλγαρικής Ιστορίας και για τις συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα η βουλγαρική εθνογένεση. Οί Βούλγαροι ήταν άσιατικός λαός, που τον συναντούμε για πρώτη φορά στις ιστορικές πηγές περί τον 6ο αιώνα. Μετά τη διάσπαση του κράτους τους (στα δυτικά της Κασπίας), μία ομάδα από αυτούς με άρχηγό τον Άσπαρούχ έφτασε στα Βαλκάνια και εγκαταστάθηκε αρχικά στο δέλτα του Δούναβη. Ύστερα από την άποτυχημένη απόπειρα του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Δ' να τους διαλύσει (680), πέρασαν πλέον τον Δούναβη και εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην περιοχή, υποτελίσαντας τα σλαβικά φύλα που κατοικούσαν εκεί ήδη από τα τέλη του 6ου αι. Έτσι ιδρύθηκε το πρώτο βουλγαρικό κράτος, στο οποίο οι Βούλγαροι (που τους ονομάζουμε και Πρωτοβουλγάρους) ήταν στην πραγματικότητα μία μικρή μειονότητα, ενώ ο κύριος όγκος του πληθυσμού ήταν σλαβικός.

Η κατάσταση αυτή παρέμεινε αναλλοίωτη ως τα μέσα του 9ου αι., με τους Βουλγάρους να παραμένουν μία κλειστή και αποκομμένη άρχουσα τάξη ο' αυτό το κατά βάση σλαβικό κράτος, γεγονός που τους επέτρεψε να μὴν αφομοιωθούν από τους πολυπληθέστερους υποτελείς τους. Στη συνέχεια όμως τα πράγματα εξέλιχτηκαν διαφορετικά. Η απόφαση του τσάρου Βόγορι να επιζητήσει την ισχυροποίηση του κράτους του μέσω της θρησκευτικής και

γλωσσικής του ενοποίησης, οδήγησε αρχικά στον εκχριστιανισμό της χώρας (επίσημως το 864), αλλά και στην υιοθέτηση αργότερα του σλαβικού αλφαβήτου (που είχε επινοήσει ο Άγιος Κύριλλος). Έτσι το βουλγαρικό κράτος απέκτησε ενιαία για όλους θρησκεία και ενιαία επίσημη γλώσσα, που για πρώτη φορά διέθετε και το απαραίτητο προσόν της γ ρ α π τ η ς ξ κ φ ρ α σ η ς (ύπενθυμίζω ότι τόσο η σλαβική, όσο και η ασιατικής προέλευσης βουλγαρική ήταν μόνο προφορικές γλώσσες και γι' αυτό η βουλγαρική πολιτική ήγησης αναγκαζόταν

Ό Τσάρος Βόγορις

έως τότε να χρησιμοποιεί ως επίσημη γλώσσα την ελληνική, στην οποία είναι γραμμένες όλες οι λεγόμενες πρωτοβουλγαρικές επιγραφές μέχρι τον 10ο αιώνα.) Έτσι τέθηκαν οι προϋποθέσεις της ισοπέδωσης των διαφορών μεταξύ των πολυπληθών Σλάβων υπηκόων και των ολιγάριθμων Βουλγάρων ηγετών τους, γεγονός που μοιραία πλέον οδήγησε στη σταδιακή αφομοίωση των δεύτερων από τους πρώτους (1). Μέχρι τα τέλη του 10ου αι., η εξέλιξη αυτή είχε συντελεστεί και τα μόνα που απέμεναν ως ανάμνηση της ύπαρξης των παλαιών Βουλγάρων ήταν η εθνονομια και κάποια ελάχιστα ακόμη γλωσσικά υπολείμματα, κυρίως άνθρωνωνύμια ή ονόματα πολιτικών αξιωμάτων. Έτσι παρουσιάζεται το ενδιαφέρον φαινόμενο υπό τον όρο «Βούλγαροι» να εννοούνται στην πραγματικότητα δυο διαφορετικά πράγματα: α) για την περίοδο 7ου - 10ου περίπου αι. ένα ασιατικής προέλευσης φύλο που κατέκτησε τα σλαβικά έθνη της περιοχής και β) έφεξης ένας λαός που είναι πλέον σλαβικός (2).

Τώρα το πώς μετά απ' όλα αυτά, που πραγματικά αποτελούν κοινό τόπο για την διεθνή επιστημονική κοινότητα, μάς προκύπτουν οι Θράκες ως άπυτατοι πρόγονοι των σημερινών Βουλγάρων, είναι άξιο όχι

άπλως άπορίας, αλλά και θυμηδίας. Για να ανταπεξέλθουν τον προφανή σκόπελο, οι λιγότερο... προπετείς Βούλγαροι ιστορικοί δεν άρνήθηκαν άσφαλώς όσα προαναφέραμε, τόνισαν ωστόσο ότι στη βουλγαρική εθνοσύσταση δεν συμμετείχε μόνο το έπίσασακτο στα Βαλκάνια σλαβοβουλγαρικό, αλλά έξίσου και το πολυπληθές ντόπιο στοιχείο, που το άποκάλεσαν θρακικό. Και αυτή η θεωρία όμως, πέραν του ότι ποτέ δεν μπόρεσε να στηριχθεί με στοιχειώδη έπάρκεια στις μαρτυρίες των ιστορικών και άρχαιολογικών πηγών, είναι φανερό ότι μοιάζει και βάσει της άπλης λογικής άπιθανη. Το να μιλάμε κατ' αρχάς για συμπαγείς πληθυσμούς που ζούσαν τον 6ο αιώνα. νότια του Δούναβη και ήταν άπόγονοι των άρχαίων Θρακών (ένω είναι γνωστές και οι έντονες πληθυσμιακές και έθνολογικές άνακατατάξεις που συντελούνταν από αιώνας στη ΒΔ Βαλκανική, αλλά και η μεγάλη δημογραφική άραιωση εξαιτίας των έλληπαλλήλων βαρβαρικών έπιδρομών της ύστερης ρωμαϊκής και της πρώιμης βυζαντινής περιόδου) είναι σχεδόν τόσο άνόητο, όσο και το να άναζητούμε στη σημερινή Σπάρτη άπειρες άπογονούς του... Πανσανία. Άκόμη όμως και άν ύπήρχαν τέτοιοι μαζικοί πληθυσμοί, δεν έχουμε κανένα λόγο να δεχθούμε ότι δεν έπραξαν το ίδιο που έχει χιλιάδες φορές άποδειχθεί από την Ιστορία ότι συμβαίνει σε παρόμοιες περιπτώσεις ξένης εισβολής: να έγκαταλείψουν δηλαδή την περιοχή, άναζητώντας άσφαλέστερους τόπους έγκατάστασης. Όσοι πάλι δεν πρόλαβαν να φύγουν, είναι βέβαιο ότι έγκλωβίστηκαν σε μία κατάσταση όχι άκριβώς ειδυλλιακή, από την οποία ήταν δύσκολο να έπιζήσουν - δεδομένου ότι εδώ δεν μιλάμε καν για έναν οργανωμένο κατακτητή, αλλά για ένα συνονθύλευμα άνεξάρτητων μεταξύ τους σλαβικών φυλών, που πέρασαν τον Δούναβη έκμεταλλεούμενες την προσωρινή κατάρρευση του βυζαντινού συνόρου και έστησαν για αρκετές δεκαετίες στην περιοχή ένα σκιηικό άπόλυτη άναρχία (είναι ένδεικτικό ότι η πρώτη σοβαρή στρατιωτική άπόπειρα του κλυδωνιζόμενου τότε βυζαντινού κράτους να τους υποτελάξει, μαρτυρείται από τις πηγές πολύ αργότερα - μόλις το 658). Όλα αυτά βεβαίως δεν σημαίνουν ότι έχουμε το δικαίωμα να φτάσουμε στο άλλο άκρο και να άρνηθούμε την ύπαρξη κάποιων πληθυσμιακών ομάδων, που να έπιβίωσαν και τελικά να συγχωνεύτηκαν μέσα στο πολυπληθές σλαβικό στοιχείο. Το να

άναζητούμε όμως στα καθυμαγμένα Βαλκάνια του 6ου και 7ου αι. συμπαγείς πληθυσμούς και άάλιστα θρακικούς (με την άρθμαία έννοια του όρου), όπωσ έν πολλοίς υπερβαμτίζει η σύγχρονη βουλγαρική ιστοριογραφία, που να παρέμειναν άλώβητοι από τη σλαβική λαίλαπα και τελικά άάλιστα να συνέβαλαν έξίσου με τους Σλάβους (άπό έθνολογικής και πολιτισμικής άπόψεως) στη βουλγαρική εθνογένεση, είναι όλοφάνερα κάτι που δεν έχει σχέση με την ιστορική έρευνα, αλλά μόνο στον χώρο της προπαγάνδας μπορεί να άναχθεί. Είλικρινά έχω την έντύπωψη - και άς μου συγχωρηθεί ό... αίρετικός άστεϊσμός - ότι πιο πολύ δικαιούνται οι Τούρκοι να έπικαλούνται ως μακρινούς τους προγόνους τους... Ίωνες, με δεδομένα άφ' ένός τα πολυάριθμα πολιτισμικά στοιχεία που έλαβαν από τον μεσαιωνικό Έλληνισμό οι Σελτζούκοι και αργότερα οι Όθωμανοί και άφ' έτέρου τους μαζικούς ελληνικούς πληθυσμούς που έξιλαμίστηκαν βιαιώς ή έκούσιως και σταδιακά άναμίστηκαν με τους τουρκικούς (σε άρκετές έκατοντάδες χιλιάδες τους άνάγουν οι βυζαντινές πηγές μόνο στη Μικρασία και μόνο για τον 14ο αι.), παρά τους Θράκες ως δικούς τους προγόνους οι Βούλγαροι.

Όπως προανέφερα όμως, αυτή η προσπάθεια των Βουλγάρων και η μέσω αυτής άπόπειρα να άναζητήσουν ιστορικό «έρεισμά» στην περιοχή πολύ άρχαιότερο και πολύ μεγαλύτερο σε σημασία άπ' όσο στην πραγματικότητα τους άναλογεί, δεν είναι το μοναδικό επιστημονικό απόπλημα των βορείων γειτόνων μας. Υπήρχαν και πολλά άλλα, τα όποια άάλιστα μάς άφορούν με άκόμη πιο άμεσο τρόπο, καθώς χρησιμοποιήθηκαν συχνά κατά το παρελθόν για τη στήριξη των πολιτικών επιδιώξεων του βουλγαρικού εθνικισμού, σε βάρος - έννοείται - των ίδιων των εθνικών μας δικαιών.

1. Συνέβη δηλαδή και εδώ ό,τι και στην εθνοσύσταση των Ρώσων (έπίσης μετά τον 9ο αι.) με την - για τους ίδιους περίπου λόγους - σταδιακή αφομοίωση των ολιγάριθμων Σκανδιναβών Ρώσ από τα υποτελή τους σλαβικά πλήθη στην περιοχή του Κιέβου.

2. Αυτός είναι και ό λόγος της χρήσης του όρου «Πρωτοβουλγαροι»: ό όρος δεν υφίσταται βεβαίως στην ιστορική πραγματικότητα, αλλά άποτελεί άπλως επιστημονικό νεολογισμό (όπως δηλαδή και ό όρος «Βυζαντινή Άυτοκρατορία») και έξυπρητεία μία καθαρή μεθοδολογική σκοπιμότητα, την άναγκη δηλαδή διάκρισης των πρώτων από τους δεύτερους.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Η αυστριακή αντίσταση

Ν. Λυγερός

Η αντίσταση της Αυστρίας στην πολιορκία της Τουρκίας δεν είναι μόνο παραδειγματική, είναι η συνέχεια ενός ιστορικού νοητικού σχήματος. Το θέμα δεν είναι μόνο εσωτερικό, μα ευρωπαϊκό. Όπως και παλαιότερα όταν αντιστάθηκαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, οι Αυστριακοί δεν πάλευαν μόνο για την πρωτεύουσά τους, τη Βιέννη, μα για όλη την Ευρώπη, τώρα μας δείχνουν το παράδειγμα και για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η αυστριακή αντίσταση ενώ παρουσιάστηκε αρχικά ως ένα γραφικό στοιχείο, λειτουργεί στην πραγματικότητα ως καταλυτικό στοιχείο για την ενεργοποίηση ενός ενιαίου μετώπου. Και τώρα που και η Γαλλία και η Τσεχία συνδυάζουν τις διεκδικήσεις τους με εκείνες της Αυστρίας, άλλα κράτη που θα έπρεπε εκ φύσης ν' αντισταθούν στην τουρκική υποψηφιότητα, που δεν είναι παρά μια νέα μορφή εισβολής, δέχονται τώρα το μάθημα της αυστριακής αντίστασης.

Η Αυστρία ακόμα και μόνη, εντελώς απομονωμένη, δεν έπνευσε ποτέ να διεκδικεί την ιδέα της: μια προνομιακή σχέση και όχι μια πλήρη ένταξη. Στην ουσία, η Αυστρία ζητά αυτό που όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης άναζητούν δίχως να το πουν διότι περιμένουν την κατάλληλη ώρα όταν δεν θα υπάρχει πολιτικό κόστος. Η Αυστρία όμως δείχνει ότι το κόστος δεν είναι μόνο πολιτικό όπως με οποιαδήποτε άλλη υποψηφιότητα. Η Τουρκία δεν αντιπροσωπεύει καμμία από

τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτό δεν είναι θέμα χρόνου, μα θέμα ύφους. Το βαθύ κράτος δεν θέλει να χάσει τίποτα από την παράδοσή του, συνεπώς η βαρβαρότητά του με τους λαούς που πλήγωσε δεν μπορεί ν' αλλάξει. Η Τουρκία δεν θεωρεί ότι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, το μέλλον της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το παρελθόν της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο χώρος της, η κατοχή της. Πολλά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν κατανοούν τον κίνδυνο που αποτελεί η Τουρκία. Η Αυστρία όμως γνωρίζει κι αυτή το παρελθόν διότι πάλεψε γι' αυτό για να γίνει το μέλλον που ζούμε.

Η αυστριακή αντίσταση δεν είναι μόνο διπλωματική όπως νομίζουν δήθεν μερικοί αναλυτές. Αντιθέτως ανήκει στην ιστορία της Αυστρίας, η οποία αμέσως μετά την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, άνοιξε την πρώτη πρεσβεία της στην Κύπρο ενώ είχε δέκα επιλογές. Η αυστριακή διπλωματία ετοιμάζει τις κινήσεις της εδώ και καιρό διότι ξέρει ότι το πεδίο με την ανατολική υποψηφιότητα θα είναι δύσκολο. Και το ίδιο ισχύει και για το διαπραγματευτικό πλαίσιο. Συνεπώς κάθε λέξη έχει σημασία για τις κόκκινες γραμμές. Σε αυτήν τη φάση η Αυστρία δεν είναι πια μόνη της διότι μερικές φωνές στη Γαλλία όπως ο Valéry Giscard d'Estaing και ο Nicolas Sarkozy εκφράστηκαν με τον ίδιο τρόπο. Σιγά-σιγά η αντίσταση της Αυστρίας και η εμμονή της δίνουν το παράδειγμα και σε άλλα κράτη-μέλη. Όλοι κατανοούν πια ότι οι ημερομηνίες δημιουργούν αλλαγές φάσεων που είναι καθοριστικές διότι ακόμα και η διπλωματία έχει τα όρια της όταν είναι θέμα ύπαρξης.

ΟΙ ΒΑΥΑΡΟΙ, ΟΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ζ. ΜΕΚΟΥ

Η διαμάχη για τις εκκλησιαστικές σχολές και την επικείμενη αναβάθμισή τους, άποτελεί για ακόμα παράδειγμα τον τρόπο που γίνεται ο δημόσιος διάλογος στη χώρα μας: ενασχόληση με τα δευτερεύοντα, κομματική αντιπαράθεση και συντεχνιακού τύπου συμφέροντα άποτελούν τα κύρια χαρακτηριστικά του. Χρήσιμο θα ήταν να παρατεθούν εν συντομία τα ουσιώδη, αρχίζοντας από τα ιστορικά δεδομένα.

Η θεολογική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών ιδρύθηκε την εποχή της βαναροκρατίας (το 1837) και οργανώθηκε κατά το πρότυπο των γερμανικών θεολογικών σχολών με πιστή αντιγραφή της διαιρέσης σε κλάδους και γνωστικά αντικείμενα. Οι ιδρυτές της προσπάθησαν να δώσουν στην θεολογία τον μανδύα της «επιστήμης» και να την αποκόψουν από την ορθόδοξη εκκλησιαστική εμπειρία (1). Με την ίδια λογική και με συντονιστή το Θεόκλητο Φαρμακίδη εζαπέλευσαν διωγμό εναντίον των μοναστηριών.

Οι Βαυαροί βέβαια μας τελείωσαν, αλλά δυστυχώς η αλλοτρίωση έμεινε: διάφοροι διαμορφωτές της κοινής γνώμης προπαγανδίζουν υπέρ της παραμονής των θεολογικών σπουδών στην υπάρχουσα κατάσταση, αντί να συζητούν σε τι ωφελεί η ύπαρξη θεολογικών σχολών ενταγμένων σε δυτικού τύπου πανεπιστήμια.

Φυσικά, υπάρχουν και τα συντεχνιακά συμφέροντα. Οι καθηγητές των υπαρχόντων πανεπιστημίων φοβούνται ότι ανοίγει ο δρόμος για την αναγνώριση και άλλων μη κρατικών ιδρυμάτων και

επίκειται έτσι η απώλεια του μονοπώλιου της αυθεντίας. Δημιουργείται η πιθανότητα να μπει ένας φραγμός στις παρέες και τις οικογένειες που λυμαίνονται τα πανεπιστημιακά τμήματα.

Θα αναρωτηθεί ο αναγνώστης αν χρειαζόταν τόσα θεολογικά τμήματα στη χώρα μας: η απάντηση είναι πιθανότατα όχι. Το ποια όμως θα επιβιώσουν μπορεί να κριθεί από μια σοβαρή διαδικασία αξιολόγησης ή από τη ζήτηση μεταξύ των υποψηφίων φοιτητών. Από την άλλη βέβαια, για να δημιουργηθεί μια παράδοση σοβαρότητας στις υπό ανωτατοποίηση εκκλησιαστικές σχολές, δεν μπορεί να συμμετέχουν στη διοίκησή τους εκπρόσωποι της κυβέρνησης, δηλαδή μάντες μεταβίβασης της κομματικής γραμμής. Το όργανο που θα τις διοικεί πρέπει να άποτελείται από εκπροσώπους διδασκόντων και διδασκόμενων και να προεδρεύεται από τον έπίσκοπο της έδρας της σχολής, η παρουσία του οποίου θα εξασφαλίζει την σύνδεση με την εκκλησία.

Τέλος, η χορήγηση συστατικής επιστολής του επιχώριου μητροπολίτη στους δεκαοχτάχρονους υποψήφιους φοιτητές μόνο σε τραγελαφικά φαινόμενα μπορεί να οδηγήσει: Ο μητροπολίτης μιας μεγάλης πόλης δεν είναι δυνατό να έχει με τον κάθε νέο της μητροπόλεις του ούτε καν απλή γνώριμια.

Συνοψίζοντας, η αναβάθμιση των εκκλησιαστικών σχολών είναι πολλαπλά χρήσιμη, αλλά ο διάβολος κρύβεται στις λεπτομέρειες...

(1) Για περισσότερα βλ. Χρ. Γιανναρά, Ορθοδοξία και Δύση στη Νεότερη Ελλάδα, Δόμος, 1992.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η Τουρκική Αεροπορική και Διαστημική βιομηχανία (ΤΑΙ) είναι ανάμεσα στις κορυφαίες άμυντικές βιομηχανίες. Η ΤΑΙ ιδρύθηκε το 1984 και με άρχικο σκοπό να βοηθήσει στην αντιμετώπιση των αναγκών των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων, πέτυχε και να μεταφέρει τεχνολογία μάλιστα και να αναπτύξει πρωτότυπα σχέδια. Δίπλα στην πείρα της ΤΑΙ από την συμπαγωγή των F-16, των στρατιωτικών μεταγωγικών αεροπλάνων CN-235, των εκπαιδευτικών αεροπλάνων SF-260 και των ελικoptέρων Cougar AS-532, στοχεύει και στη ανάπτυξη των δικών της σχεδίων όπως μη επανδρωμένα αεροπλάνα, αεροπλάνα - στόχοι και αεροπλάνα για ψεκασμούς.

(8-9, έφ. Γενί Σαφάκ)

Όσα χρήματα, τόση εκπαίδευση!

Σε δημοτικό σχολείο της περιοχής Γκάζι στην Κων/λη κάλεσαν τους γονείς των μαθητών που δεν μπορούσαν να πληρώσουν τα χρήματα για την έγγραφη και τους είπαν πως τα παιδιά τους θα διδαχτούν μόνο ανάγνωση και γραφή. Στη σκηνή που καταγράφηκε από κάμερα οι γονείς ζητάνε να παρακολουθούν και τα παιδιά τους τα ίδια μαθήματα με τα άλλα παιδιά. Όπως δήλωσε ο Οτζζάν Σαντζάρ κηδεμόνας του 7χρονου Γιολντάς Σαντζάρ πήγε να γράψει το παιδί του στο σχολείο και ο διευθυντής του ζήτησε αρχικά 200 τ.λ. και μετά, «κάνοντας έκπτωση», 100 τ.λ. Όντας όμως άνεργος εδώ και 8 μήνες όταν είπε στον διευθυντή ότι δεν θα μπορέσει να τα δώσει εκείνος του απάντησε «Δεν μπορώ να γράψω το παιδί σας σε καλή τάξη. Θα μάθει μόνο γραφή και ανάγνωση, έτσι θα πηγαίνει και θα έρχεται στο σχολείο».

(14-9, έφ. Χουριέτ)

Μαθήματα φιλίας από την ΜΙΤ

Ο ιδιοκτήτης του περιοδικού «Γενί Μπατί Τράκια» Σουλεϊμάν Σεφέρ Τζιχάν ανέφερε πως στην περιοχή της Καβάλας υπάρχει χάρτης της Κύπρου με ζωγραφισμένο αίμα να τρέχει, και πως αυτό αποτελεί πλήγμα για την Ελληνοτουρκική φιλία. Πρόσθεσε πως στην ταμπέλα είναι γραμμένη στα αγγλικά και τα ελληνικά η φράση «Μή ξεχνάς την Κύπρο». Και δήλωσε: «Αυτό του είδους οι πρακτικές προκαλούν ένταση ανάμεσα στα κράτη και τους ανθρώπους. Αυτό αποτελεί φανατισμό και αντιτουρκισμό. Η Ελλάδα αν και μίληκε στην Ε.Ε. δεν κινείται με βάση τα κριτήρια της Ε.Ε. Εάν επιθυμεί πραγματικά την Ελληνοτουρκική φιλία τότε να κατεβάσει αυτό του είδους τις ταμπέλες».

(14-9, έφ. Χουριέτ)

Όργη Σερντάρ Ντενκτάς κατά δασκάλων

Σε γράμμα του σωματείου των δασκάλων προς τον πρωθυπουργό αναφέρεται πως στην ΚΚΤΚ όλα καθορίζονται από την Τουρκία. Εκτός από τον Στρατό, την Αστυνομία και την Πυροσβεστική ακόμα και η Κεντρική τράπεζα ελέγχεται από την Τουρκία. Οι προτάσεις του ΚΤΟΣ είναι: Θα πρέπει να αναδιοργανωθούν οι σχέσεις με την Τουρκία, οι Τ/Κ θα πρέπει οι ίδιοι να διοικούν τις υπηρεσίες τους, θα πρέπει να δοθεί τέλος στην δημογραφική αλλοίωση, δικαίωμα ψήφου πρέπει να έχουν μόνο οι Τουρκοκύπριοι (κι όχι οι έποικοι), να αρθεί η απαγόρευση στην πολιτική δράση των δημοσίων υπαλλήλων και να αντικατασταθεί η τουρκική λίρα με το ευρώ. Μετά ο Σερντάρ Ντενκτάς κατηγορήσε την ΚΤΟΣ για ρατσισμό και κάλεσε τους κηδεμόνες των παιδιών «να μην επιτρέψουν να εκπαιδεύουν τα παιδιά τους από ρατσιστές δασκάλους» που «στοχεύουν τις Τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις».

(16-9, έφ. Αφρίκα)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Η Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων του Κογκρέσου υιοθέτησε 2 ψηφίσματα ζητώντας αναγνώριση της Γενοκτονίας των Αρμενίων, και καλώντας την Τουρκία να πάψει να την αρνείται

Και με συντριπτικές πλειοψηφίες: 40-7 και 35-11! Τόπαμε, χάλασε το τουρκοαμερικανικό ειδύλλιο (έ, μετά από σχέση 60 χρόνων τί αισθημα να σου μείνει...)

Αν και μετά την κλήση του «Ζαρκάου» σε συτοσουνιτικό εμφύλιο άμφιβάλλετε πως είναι αμερικανικό σκιάχτρο, ή κατάσταση σας χρήζει αντιμετώπισης

Διακόψτε τη συνδρομή σας στο παρόν έντυπο άμέσως. Θα σας γράψουμε έμεις - δωρεάν - συνδρομητές στο «Ciao»

250 - 300.000 σφαιρές ξοδεύει ο Γιάνκης για κάθε νεκρό αντίστη σε Ιράκ και Αφγανιστάν (2001-05 σύνολο: 6.000.000.000!) Τζιζός για τήν ...Israel Military Industries

Αντιπολεμικό συλλαλητήριο στην Ουάσινγκτον και μόνη επίσημη παρουσία ή μούρη Σύνθια Μακ Κινέυ. Κείνο τό «Δημοκρατικό Κόμμα» τί έγινε ρε παιδιά;

Ντάξει, καταστράφηκαν οι συναγωγές στη Γάζα. Άς πούν τώρα για τα 34 τζαμιά της Παλαιστίνης που γίναν συναγωγές ή μουσεϊα, τά 39 που σφραγίστηκαν και τά 1000 περίπου που ισοπεδώθηκαν

Συναυλία στο χωριό Μπίλιν κατά του Τείχους, με τόν πιανίστα Jacob Wegloop, «επιζώντα του Όλοκαυτώματος», να παίζει τόν παλαιστινιακό έθνικό ύμνο!

«Έγραψαν» Λουκασένκο - Τσάβες στόν ΟΗΕ, υπέρ ΕΣΣΔ και Σαντάμ ο πρώτος, κατά της κρατικής τρομοκρατίας των ΗΠΑ ο δεύτερος (καταχειροκροτούμενος!)

Τό κυριότερο όμως αποσιωπήθηκε, για όσα είπαν Τσάβες και Αχμανιντεζάντ

Η ΑΛΛΗ ΕΛΛΑΔΑ

Πριν από αρκετά χρόνια, τό βράδυ πού ή ύπέροχη εφηβική παρέα του Κακιούζη και του Ρετζιά στεφόταν στην Άθήνα Παγκόσμια Πρωταθλήτρια, τό ίδιο ακριβώς εκείνο βράδυ μερικά χιλιόμετρα βορειότερα μαινόταν μία τεράστια πυρκαγιά από έμπρησμο, πού μετέτρεπε πολλές χιλιάδες δασικά στρέμματα σε στάχτη. Κι έμοιαζε τόσο συμβολική ή συνύπαρξη αυτών τών δυο κραυγαλέα αντίθετων εικόνων, πού έμεινε χαραγμένη μέσα μου, όσο κι αν ξεθωρίασε απ' τόν χρόνο. Όσοι προχτές τό βράδυ ανασύρθηκε και πάλι στην επιφάνεια. Προχτές τό βράδυ βέβαια, τήν ώρα πού ή Έθνική τών Άνδρών (νέων παιδιών κι αυτών στην πραγματικότητα) σήκωνε τό Εύρωπαϊκό Κύπελλο, δέν συνέβαινε συγχρόνως κάποιο άλλο γεγονός ακραίας κατασίχνης. Μά είναι ούτως ή άλλως τόσο ακραία ή εύρύτερη κατασίχνη γύρω μας, πού διόλου δέν χρειαζόταν να γίνει κάτι τέτοιο για να ξαναδοιμε αυτήν τήν απόλυτη αντίφαση, ακριβώς εκείνη τήν ώρα πού ξεπεταγόταν για μία ακόμη φορά μέσα από τόν νεοελλαδικό όχετο ή εικόνα της Άλλης Ελλάδας.

Πατι εύτυχώς υπάρχει ακόμα και ή Άλλη Ελλάδα μέσα σ' αυτό τό πανάθλιο και εκφυλισμένο κρατικό εξέμβλημα της ύποτιθέμενης δημοκρατίας και ισοπολιτείας, μέσα στην άνυπόφορη χαβούζα του «άμύνεσθαι περί ...πάτρης» και του «ξέρεις ποιός είμ' έγώ ρε», μέσα στο εκφυλισμένο χαμαιτυπείο όπου πυρτανεύουν ή καφρίλα και τό greek dream της εύκολης κούκλας. Υπάρχει και ή Άλλη Ελλάδα, πού σε πείσμα τών καιρών επίμενει ακόμη κι αντίστέκεται. Δέν τό ανακαλύψαμε τώρα βεβαίως ότι υπάρχει. Τό γνωρίζαμε κι από πριν. Μά είναι πάντοτε μεγάλη ή χαρά, κάθε φορά πού ή ύπαρξη της επαναβεβαιώνεται.

Και πραγματικά τό χρειαζόμαστε αυτό, γιατί μάς δίνει κουράγιο, είναι έλπιδοφόρο και ζήδωρο. Πατι αυτήν τήν Άλλη Ελλάδα δέν τή βλέπεις κάθε μέρα. Τίς πιο πολλές φορές μονάχα τό υποψιάζεσαι ότι υπάρχει ή τό γνωρίζεις ένστικτωδώς. Έκείνο που καθημερινά βλέπουμε γύρω μας είναι ή μιζέρια, ή βλακεία, ή ρουφιανιά, ο εκφυλισμός, ή διάβρωση και εκπόστευση τών πάντων. Η Άλλη Ελλάδα είναι κρυμμένη, ζει και κινείται ύπογεια, δρ ά και δημιουργεί χωρίς τυμπανοκρουσίες. Πώς να τή δεις; Τά εύγενή μετάλλα πάνε στόν πάτο της λίμνης, στην επιφάνεια επίπλουν τά κόπρανα και οι φελλοί. Όμως οι ελεύθεροι κι ώραϊοι ζούν

για τή χρήση όπλων άπεμπλουτισμένου ουρανίου από τούς ΗΠΑνθρώπους

Μπούς για Ν. Ορλεάνη: «Είναι ξεκάθαρο ότι προκλήσεις τέτοιας έκτασης άπαιτούν περισσότερη κεντρική έξουσία και εύρύτερο ρόλο τών ...Ένόπλων Δυνάμεων»!!!

Ό στρατιωτικός νόμος στά ΜΜΕ τών ΗΠΑ: Ούτε ένα επικριτικό ευρωπαϊκό άρθρο δέν ανέφεραν για τή Ν. Ορλεάνη! Δειμοκρατία Αυτοκρατορικού Τύπου

Μεγάλη ή έπιτυχία του συνεδρίου στην Ευρωβουλή (22-9) με θέμα τήν Τουρκία κι ο Π. Μιρέλ της Επιτροπής Διεύθυνσης πού ήταν παραφωνία τ' άκουσε για καλά

Κυπριακό βέτο στην ΕΕ κατά τών σχέσεων με τό Αζερμπαϊτζάν πού φλέτταρε με τά Κατεχόμενα. Ελληνική πολιτική διά χειρός Τάσσου Παπαδόπουλου

Όλυμπιακή ύποχώρηση για τήν Κυβέρνηση πού άποδεικνύεται όπως τήν περιμέναμε: άδύναμη κι ανθρώπινη (έστω και χωρίς να τό πολυθέλει!)

Τό φονικό στέγαστρο της Σαντορίνης ήταν περιώνυμη σημιακή μακέτα: Θεμελιώθηκε 4 μήνες πρίς τίς έκλογές του 2000 και τά γομάκια του έκσυγχρονισμού τό δείχναν (πρίν 5,5 χρόνια!) τελειωμένο

Παρακολούθησα τόν λόγο του ΓΑΠ στην ΔΕΘ και, πριν γυρίσω στο Στάρ πού είχε Τόμ και Τζέρου, πείστηκε. Καλά τά λέει ο άνθρωπος. Τί γελάτε ρε;

Πάει ο Ζάκ Λακαριέρο, Έλληνας από τούς λίγους. Από τό «Ελληνικό Καλοκαίρι» μέχρι τό «Ερωτικό Λεξικό της Ελλάδας» μύστης μιας άλλης ελληνικότητας

Μας εξέπληξε ο Κ. Παπαγιώργης με τά περί «έβραιοφοβίας» (Επενδυτής, 17-9). Σοβαρός άνθρωπος πού υιοθετεί τίς γκαμπιελές του Ταγκιέφ εκτίθεται

σε κάποιες φυλακές. Έχουν κλειστεί μέσα σε τείχη, μέσα στα όρια της έγκράτειας και της θυσίας πού οι ίδιοι έχουν επιβάλει στους έαυτούς τους, και παλεύουν με αίμα και ιδρώτα για να πραγματοποιήσουν τούς ύψηλους τούς στόχους. Γι' αυτό δέν τούς βλέπουμε, γι' αυτό περνούν συνήθως άπαρατήρητοι. Κι αν σας φαίνεται ότι τό παρατραβήξαμε, ύπερβολικά μακρύνά σε σύγκριση με αυτό πού μάς έπιτρέπει ένας άπλος άγώνας μπάσκετ, πολύ φοβάμαι ότι κάνετε λάθος. Δέν τό πήγαμε έμεις μακρύνά. Μόνο του πάει...

Όσος ένας άγώνας μπάσκετ να μην είναι πράγματι από μόνος του κάτι τόσο σημαντικό. Έδώ όμως υπάρχει πια ένα προφανές σημαινόμενο, ένας άριθλος συμβολισμός. Μιλάμε για μία παρέα λίγων ανθρώπων πού «δημιουργεί», με κόπους και θυσίες, με σεμνότητα και ταπεινότητα, με ελάχιστη έξωθεν βοήθεια, ξεπλώνοντας μέσα από έναν εύρύτερο χώρο βαθύτατα παρακμακό, έναν χώρο πού τόν λυμαίνονται άπατάζοντες έπιχειρηματίες, λαμόγια, πρεζόνια κι αληταράδες. Και θυμηθείτε βεβαίως και τούς άλλους, τούς περσιούς, τόσο άκομη πιο άπίστευτο άλλο είχαν πετύχει, καθώς μάλιστα εκείνοι δέν είχαν ούτε καν ελάχιστη βοήθεια από κανένα και προέρχονταν κι από έναν χώρο άκομη βαθύτερης δυσωδίας. Και μή βλέπετε πού όλοι αυτοί τελικά δέν έμειναν άπαρατήρητοι, αλλά κατέκτησαν τή δόξα. Είναι άπλως έπειδή στην προκείμενη περίπτωση μιλάμε για άθλητισμό, όπου λόγω δημοτικότητας ή έπιτυχία συνεπάγεται και τήν προβολή. Άλλου όμως αυτό δέν ισχύει. Άλλά άκομη και έδώ, ή δικαιοσύνη και ή αναγνώριση είναι κάτι σπάνιο, πού θα συμβεί μία στις έκατό φορές. Και ούτε και σ' αυτούς θα συνέβαινε, αν κάτι στράβωνε στις άνθυπολεπομέρειες, αν λ.χ. ή Ρωσία έβαζε τότε τό τρίτο γκολ ή τώρα καναδου περισσότερα τρίποντα. Τότε οι κόποι κι οι θυσίες τους θα συνέχιζαν να παραμένουν στην άφάνεια και έπιπλέον οι ίδιοι θα είχαν να αντιμετώπισουν και τή μίσην ή τή χλεύη. Τότε πολλοί θα τούς έβριζαν. Τώρα βγήκαμε όλοι και πανηγυρίζαμε στους δρόμους. Πατι όμως αλήθεια πανηγυρίζαμε;

Κανείς δέν μπορεί να πεί με σιγουρία. Δέν συνέβη κάτι πού θ' αλλάξει τή ζωή μας, ούτε κάτι στο οποίο είχαμε έμεις οι ίδιοι τήν οποιαδήποτε συμβολή. Ήταν κάτι πού συνέβη έρήμην μας, μακρύνά και ούτε πού τό ύποψιάζομασταν, ώσπου ξαφνικά έξερρηγή. Δέν έχουμε τό δικαίωμα ούτε να τό οικειοποιηθούμε, ούτε να τό καπηλευθούμε ως ντενεκέδες πολιτικάντηδες πού

Τουρκικά (άρχαρίων και προχωρημένων) από πολιτικούς πρόσφυγες στο Κ.Α.Π.Α. (Ζωοδόχου Πηγής 34, τηλ. 210-3848330, 6932959692). Συμμετοχές ως τίς 23/10

Κεφαλάς Λακωνίας, τό πρώτο βιολογικό χωριό της Ελλάδος με 350 έλαιοπαραγωγούς. Όσα λέει από χρόνια ο Μιχάλης Χαλαραμπίδης ξεκινάν σιγά σιγά...

Μπράβο στο Ίδρυμα Κανελλοπούλου πού ένισχύει τό Έθνολογικό Μουσείο της Αγγέλας Γιαννακίδου. Ό,τι και να προσφέρεις σε τέτοιο έργο, χαλάλι

Με τό πού τό παίνεψε τό νερό της ΔΕΥΑ Αλεξανδρούπολης ο δήμαρχος, άρχισε να μυρίζει! Κι έρχονται κι έκλογές...

Πέρα από όσα γενικά ειπώθηκαν για τό 42% στις δημοτικές εκλογές, μ' άπασχολεί τό τοπικό: Έστω μικρή ή πλειοψηφία στο δημοτικό συμβούλιο Κομοτηνής

Φαντάζεστε τί έκβιασμός θα πέφτει καθημερινά από κείνους πού θα έχουν έκλεγεί με τήν προξενική εύλογία; Πού θα είναι και ...υπερκομματική;

Για τόν τουρκοδήμαρχο του Γιαντιρίμ πού μας ήρθε στην Κομοτηνή τί να πείς; Μά είναι μούτρα αυτά για συνεργασία; Έλεος, ρε, πού λέει κι ο Γεωργίου!

Η Lady Marks στην Ξάνθη με τό Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης & Παράδοσης (3/10, 19:00) μιλά για τόν Έλληνικό Τύπο επί Οθωμανών. Σημαντική παρουσία...

Σύσκεψη στην νομαρχία Ροδόπης για τά λουκέτα τών εργοστασίων και παρών κι ο τέως (άρχι)βιομήχανος ...Βουγιουκλής! Θου Κύριε! Θου Κύριε φυλακήν!

Τελικά όλη ή Θράκη πάει πακέτο για άδελφοποίηση με τό Νοβοσιμπίρσκ; Ντάξει, γουστάρουμε έλληνορωσικό άλισβερίσι αλλά χωρίς τούς αμερικάνους της Lemna τά προχωρούσε ποτέ;

Εύχαριστούμε και μεϊς τόν Βύρωνα Πολύδωρα για τά αισθηματα εκτίμησης κι αγάπης - τό ξέρει πως είναι άμοιβαία

τρέχουν άσθμαίνοντας για να φωτογραφηθούν μαζί με τούς πραγματικούς δράστες του έπιτεύγματος. Κατά βάση όμως, οι έστω και στοιχειωδώς προβληματισμένοι τά ξερούμε όλα αυτά. Όπως ξέρουμε και τό ότι δέν πρόκειται για μία πραγματικά έθνική υπόθεση, παρ ά μόνο τυπικά - στην πραγματικότητα δέν ήταν παρ ά μία συλλογική προσπάθεια ελαχίστων, άσχετα αν πραγματώθηκε με έμβλημα τό έθνόσημο. Όποσδήποτε βεβαίως συγκινήθηκε με τήν άνάκρουση του ύμνου, με τή θέα της σημαίας. Μάλλον όμως δέν ήταν τόσο ούτε αυτό από μόνο του, πού μάς συνεπήρε. Πιο πολύ ήταν τελικά, νομίζω, ότι τό είχαμε τόσο ανάγκη μέσα στην καθημερινή δυσώδη μιζέρια μας να δοιμε για μία άκομη φορά τήν Άλλη Ελλάδα. Και μάλιστα να τή δοιμε όχι άπλως να προβάλλει, αλλά και - πράγμα τόσο άπελπιστικά σπάνιο - να μάς εκπροσωπει και έπίσημα. Δέν ήταν αυτή τή φορά ούτε δυσώνυμοι έπιχειρηματίες, ούτε χάσκακες έθελόξενοι πολιτικοί, πού μας εκπροσωπούσαν. Δέν ήταν καν ο Ρουβάς κι ή Παπαρίζου με σαχλεπίσαχλα χαζοτραγουδάκια της πυρκαγιάς. Ήταν κάτι άλλο πού πιο ούσιώδες, άπίστευτα άνώτερο. Κι άς ήταν ένα άπλα άθλητικό γεγονός.

Από κεί και πέρα μή με ρωτάτε τί θα γίνει μετά. Απολύτως τίποτα δέν θα γίνει. Καμία αλλαγή, άκομη και για τόν άθλητισμό. Τό έπίτευγμα θ' άρχισει σιγά-σιγά να ξεθωριάζει ύπό τό κράτος του Πανδαμάτορος, οι προβολείς θα σβήσουν, όλα θα ξαναγίνονται όπως πριν. Στην Ελλάδα άλλωστε ζούμε, όπου γνωρίζουμε καλά τόσο άξιοποιούνται οι έπιτυχίες, στην Ελλάδα πού τρώει τά παιδιά της, αν δέν μπορεί τουλάχιστον να τά έκπορευσει. Για μία άκομη φορά, και αυτό τό έπίτευγμα θα τό ροκανίσουν τά τρωκτικά, θα τό ληλατήσουν οι άεριτζήδες και τά λαμόγια. Και ή επιφάνεια της λίμνης θα καλυφθεί άκομη περισσότερο από φελλούς και κόπρανα. Όσο για τά παιδιά πού έφεραν τήν έπιτυχία, θα έμφανιστούν και πάλι στην έπόμενη διοργάνωση, για να ξαναδοξαστούν ή - αν κάτι στραβώσει στις άνθυπολεπομέρειες - για να έξουθενωθούν ως άχρηστοι και άνικανοι. Πρós τό παρόν βεβαίως, θα ξαναγυρίσουν στα τείχη πού έχουν οι ίδιοι χτίσει για τούς έαυτούς τους, για να κνηγήσουν τούς έπόμενους στόχους τους, με ιδρώτα, σιωπή και σεμνότητα. Θα έπιστρέψουν στις ύπόγειες, μοναχικές τούς διαδρομές. Εκεί ακριβώς πού ζει και αναπνέει ή Άλλη Ελλάδα...

Ο ΕΕ ΑΠΟΒΑΝΤΩΝ